

OP WEG
NAAR
MAARTEN
LUTHER
EN
WITTENBERG

22 mei
tot en met
11 juli 2000.

Maandag 22 mei.

Zutphen - Lintelo.

Samen met Jenny de boel in mijn huis wat opgeruimd en om kwart over elf op weg. Op de IJsseldijk merk ik dat de teller het niet doet. Ik heb andere willen in mijn fiets en het blijkt dat het magneetje aan de verkeerde kant van het wiel zit. Ik repareer het en dan gaat het weer verder. Via Wichmond naar Hengelo. Ik vraag daar naar de Aaltenseweg, die moet als je op zijn naam afgaat naar Aalten gaan. Ik was iets te ver doorgereden. De weg volg ik tot de brug over de Slingebeek en dan ga ik over het fietspad langs de beek verder. In Varseveld doe ik bij Albert Hein boodschappen en sta bij de ingang wat te kletsen. Toen naar IJzerlo. Daar de camping De Andere Kant gevonden. Het is een naturalistische camping. Een grasveld waar wat tenten en caravans kunnen staan en een dagverblijf. Ik zet de tent aan het einde van de camping neer en omdat het zonnetje even gaat schijnen laat ik de klamotten zakken. Ik sta met de tent in de luwte, dus niet aan de hand. De camping heeft een sauna en een zwembad, dus in nog betere tijden is het hier goed toeven, ik word door het beheerderechtpaar hartelijk welkom geheten en alles wordt mij gewezen, heel gezellig. Ik ga onder de douche. 's Avonds kook ik mijn potje in het dagverblijf terwijl ik naar de televisie zit te kijken. Het weer is nog niet erg best, maar ik ben nog maar net op weg. Het gekregen T-shirt van Jenny heeft al een zwarte veeg, dus de was heb ik ook nog gedaan. Morgen Duitsland in. Ik bel Jenny ook nog even, want ik heb nu een mobieltje op batterijen bij me. Heel luxe.

Dinsdag 23 mei.

Lintelo - Dülmen.

Om kwart voor zes was het nog erg rustig op de camping. Ik kan nu nog vrij rondkijken, maar als de maïs hoog ik heb je hier toch wel erg weinig uitzicht, maar je zit dan wel erg vrij, het is maar waar je voor kiest. Ik loop naar de wc en als ik terugkom is de zon op. Ik zit voor de tent in het zonnetje te eten. De klamotten trek ik pas aan als alles weer ingepakt is. De sfeer is heel gemoedelijke en erg ontspannen. De naam van de camping is erg goed, want met de andere kant wordt de achterkant van het varken genoemd. De boer heeft dan ook veel varkens. Om kart over tien zit ik op de fiets. Eerst gaat het naar IJzerlo en via kleine binnenweggetjes naar de Duitse grens. Bij de Bocholter AA pak ik de route die ik wil fietsen, de R 4 naar ??? Hier en daar staan nog wat bordjes langs de weg maar de meestal zijn totaal onleesbaar geworden door de inwerking van weer en wind. Ik zoek mijn weg met de kaart. Maar af en toe staan de borden zo overduidelijk aanwezig, dat ik ze maar weer ga volgen. Ze gaan zelfs op een moment de verkeerde kant uit. Bij Schlosz Hans Rede maak ik een dia. Om twaalf uur ben ik bij de Badesee van Borken. Ik ga in het zonnetje op een bankje zitten en ga m'n boterhammetje opeten. Terwijl ik dat doe probeer ik m'n GSM-etje. Hij doet het wel, maar ik kan Nederland nog niet bellen. Een Duitse stem zegt dat er iets niet klopt. Als ik op de camping ben zal ik wel eens rustig kijken. Dan weer verder en de wegen blijven rustig. Af en toe stijgt en daalt het wat. In Heiden doe ik boodschappen in een piepklein supermarktje. Grosz Reken ligt op de 133 meter hoge Melchenberg. Het oriënteren op de kaart is toch wel moeilijker dan men denkt. Ik raak de kluts kwijt zo ergens in de buurt bij Merfeld. Aan een fietser vraag ik de weg. Hij heeft het opgegeven om langs kleine weggetjes te fietsen en heeft nu een autokaart als richtsnoer. Hij vertelt waar ik ben en op mijn richtingsgevoel en het geluid van de autobaan vervolg ik mijn weg. Voor de zekerheid vraag ik het nog een keer aan een mevrouw en dan heb ik de richting weer te pakken. Dan vind ik weer een bordje met R4 erop. Je zou er vervelend van worden. Via Haus Dülmen vind ik de camping in de buurt van de legerplaats op de Borkenberge. Op een grasveld achteraan zet ik de tent neer. In Grosz Reken heb ik ook nog DM 500 gepind en dat werkte, zonder

mastercard, dus dat belooft veel goeds. In de tent zit ik ook nog aan de GSM te prutsen en het blijkt dat het landnummer van Nederland vooraf moet gaan door 00 gevolg door 31. Ik zag het staan op een telefooncel. Het is een goed gevoel dat het dus werkt.

Woensdag 24 mei.

Dülmen - Münster.

Toen ik vanmorgen wakker werd regende het. Niet erg hard, maar zo'n zeurderige motregen. Ik pak alles in en vraag aan een mevrouw die even verderop in een caravan zit, waar ik nu precies ben. Ze heeft haar bril niet op maar wijst een plek op de kaart aan waar ik dacht te moeten zijn. Klopt ook, want als ik op weg ben komt na de bocht naar links de aankondiging van een vliegveldje en dat staat ook op de kaart. Op de plaats waar de R\$ bordje weer zouden moeten staan, schitteren ze weer door afwezigheid. Met behulp van de kaart vind ik de weg. Links en rechts van de weggetjes staan mooie oude boerderijen. Af en toe staat er zelfs een bankje waar ik even kan zitten en de omgeving in mij kan opnemen. De wind is achter dus dat gaat lekker. Even ten zuiden van Lüdingshausen zie ik weer de R4 bordjes. Groot en pas geverfd lijkt het wel. Ik laat me verleiden en ga naar links terwijl de kaart naar rechts aangeeft. Had ik dat maar niet gedaan want nu kom ik echt in Lüdingshausen. Ik fiets langs een watertje en vraag aan iemand de weg naar Münster. Hij wijst een totaal ander richting aan de ik verwacht, ik ben dus verdwaald. Nu laat ik de R4 de R4 en via een redelijk grote weg met een fietspad er langs kom ik in Davensberg. Het is halféén dus ga ik eten. Het giet weer stevig maar bij de spoorbaan staat een bushokje en daar zit ik droog. Naast de bushalte is een klokkenmakerwinkel. Veel oude klokken zijn er niet te zien, wel van de nieuwe met kasten van eikenhouten. Ik vind het niet mooi. In Albertsloh pak ik de R 40 op. Ik verwacht dat deze route wel goed te volgen is, want dat is een fietsroute langs de Werse en die is heel bekend. De route is een mooi pad langs de rivier. Af en toe begint het weer te spetteren. Even voor Gremmendorf mis ik bordje, omdat er allerlei mensen op de weg staan en mij amper doorlaten. Resultaat dat ik terwijl er verderop nog een R 40 bordje staat weer aardig aan het dwalen kom. Met behulp van de kaart vind ik m'n weg naar de camping bij de stad Münster. Vroeger heb ik er ook wel eens naar gezocht, maar niet gevonden. Het is een mooi terrein met een restaurant. Om kwart voor vijf loop ik de route langs de Werse terug en zie mijn fout. Maar goed nu heb ik het ook gezien en als extra beloning blaren op de voeten van het lopen. Terug op de camping begint het weer te gieten en ik ga eten in het restaurant. Na het eten belde Jenny, dus het werkt, het werkt. Het geeft een gevoel van bereikbaarheid. Morgen weer verder naar.....

Donderdag 25 mei.

Münster - Oerlinghausen.

Het heeft de hele nacht gegoten, maar als ik om kwart voor zes wakker word is het droog. Ik pak de spullen bij elkaar en ga op weg. Ik heb echt geen idee waar ik terecht zal komen. Als het weer zo slecht blijft dan wordt het een camping dichtbij. Via een prachtig fietspad langs de Werse kom ik op de R 1. De R 1 is de route die ik tot Wittenberg zal blijven volgen. Het eerste deel tot Höxter heb ik al twee keer eerder gefietst. Ik vind dat niet erg om een route twee- zelfs driemaal te fietsen. Je ziet toch weer heel andere dingen. Van deze route heb ik een boekje zodat er naar ik hoop niet erg veel mis zal gaan. Ik kom eerst in Warendorf, waar ik wat boodschappen doe. Warendorf heeft een leuk pleintje om de kerk en aardige huisjes met vakwerk in de straatjes om het centrum. De vorige maal dat ik hier geweest ben had ik problemen met het voorkeetingblad. Ik zie dat de fietsenmaker er nog steeds is. De wind is schuin achter, maar af en toe spettert het weer wat. Bij de Neue Mühle zet ik om tien uur koffie. Ik zit op een bankje onder een boom. Terwijl ik de koffie zit op te drinken val er voor de zoveelste maal water uit de hemel. Doordat ik onder een grote boom zit blijf ik droog.

Willkommen
in Senneriffa, dem
Gelände der

Familien-Sport-Gemeinschaft
(F S G)

Bielefeld e.V.

in

Oerlinghausen

Even verderop zie ik weer het fietsmuseum, maar dat is net als de vorige keer gesloten. Ook in Duitsland wordt aan de wegen gewerkt en bij Harsewinkel is daardoor een bordje niet meer te vinden. Aan de naam van de weg zie ik dat ik linksaf moet richting Boomerbege. Het is een prachtige weg door het bos. Verschillende stukken herken ik nog. Bij kilometer 155 gaat de routen naar het zuiden en staat een bord met wat gegevens over de Euroroute R 1. Ik maak er een dia van, je kunt niet weten waarvoor die nog te gebruiken is. De route gaar nu naar het zuiden om Güterloh te ontlopen. Met het weer is het ook een komen en gaan van buien. Na Verl neemt de route volgens de bordjes een andere weg. Dat had ik vroeger ook al eens gemerkt. Toen was ik eigenwijs geweest en had geprobeerd de kaart te volgen. Nu ben ik van plan om de bordjes te volgen. Dat gaat heel erg goed en kom zo weer op de getekende route in het boekje. De zandwegen waar ik over fiets zijn nat, dus smerig. Mijn fiets komt er vreselijk uit te zien, maar ik hoop dat op de camping wel een slang te vinden zal zijn. Dan weer langs de prachtige Ölbach. Een mooi bos met oude bomen waardoor een beekje loopt met een soort fietspad er langs. Ik kom fietsers en wandelaars tegen. Aan het einde van het pad is een restaurant, maar dat is nog dicht, geen klandizie. Bij Schlosz Holte besluit ik, terwijl de regen met bakken uit de hemel valt, de naturistencamping bij Oerlinghausen te gaan opzoeken. Ik ben sinds een jaar lid van het NFN en heb een campinggids gekocht. Daarvan heb ik de bladzijden die ik nodig denk te hebben gekopieerd. In de stromende regen vind ik mijn weg, eerst naar Stuckenbrock en daarna richting Oelinghausen. Bij het zweefvliegveld gaat het rechtsaf. Dat wordt keurig aangegeven met bordjes. Bijna aan het einde van de grindweg zie ik de poort. Ik bel aan en iemand laat me binnen. Het is een gewone camping, maar dan zonder textiel. Als het warm is wordt er van je verwacht dat je naturalistisch rondloopt. Het is koud en nat, dus niemand loopt bloot. Op het terrein staat een pracht toiletgebouw met mooie douches en goede wc's. De douche is één grote ruimte, daar heb ik helemaal geen moeite mee. Ik zet m'n tentje op in de luwte van het toiletgebouw en denk dat ik het hier wel een weekend zal kunnen uithouden. Van de overbuurman krijg ik koffie en we maken een praatje. Na een tijdje komt de zon en de lappen kunnen uit, heerlijk. Ik betaal DM 20 voor de sleutel en voor de camping DM 14. Dat is dus niet duur. De campingwart belooft dat het water van het zwembad zondag 24 graden zal zijn. Ik wacht het rustig af.

Vrijdag tot en met zondag 28 mei

Vrijdag ga ik naar Oerlinghausen om boodschappen te doen. Ik koop batterijen, want de telefoon was dood. De batterijen gaan niet erg lang mee, dus ik moet er zuinig mee doen. In het winkelcentrum bel ik Jenny en nu lukt het weer, gelukkig. >s Middags gaat de zon weer schijnen en ik lig weer heerlijk voor de tent. Zaterdag ga ik Stuckenbrock om boodschappen te doen. Dat is een veel leuker plaats met wat nettere winkels. Ik fiets wat om de kerk en doe mijn inkopen. Als ik weer terug ben op de camping ga ik wat wandelen naar de grafheuvel, die ik niet kan vinden. Terwijl ik aan het wandelen ben gaat de zon weer schijnen, dus als een haas ben ik weer terug op de camping. In de winkel heb ik paddestoelen gekocht en die smaken >s avonds erg lekker. Ik slaap die nacht ook weer erg lekker. Op zondag ga ik >s morgens in de huiskamer wat zitten puzzelen. Op deze camping is een soort huiskamer met stoelen en een tafel, waar je weer een normaal op kunt zitten. In de middag ga ik m'n fiets schoonmaken, want iemand heeft aangeboden dat ik zijn slang mag gebruiken. Door de regen en de modder ziet mijn fiets eruit als een tank. Na de fiets krijgen de tassen een beurt. Na een poosje gaat de zon weer schijnen en terwijl ik weer voor de tent zit komt een oude baas mij vertellen, wat er hier zo allemaal in de omgeving te zien is. Hij noemt vooral de bronnen van de rivier de Eems. Op de kaart zie ik ze liggen, maar ik heb er geen zin in om daar naar toe te gaan wandelen. Hij vertelt ook dat zijn vrouw vorig jaar in het washok was gevallen. Later bleek dat zijn vrouw daarbij twee wervels heeft gebroken. Toen was er niets meer aan te doen. Hij vertelt het met tranen in de ogen en ik heb medelijden met ze. Je verheugt je op een lekkere naturalistische plek op een camping en dan dit. In de loop van de morgen steekt men de sauna aan. Ik ben daar nog nooit in geweest en wil dat wel eens

proberen. Ik vraag aan een oude man hoe het één en ander in zijn werk gaat. Hij benadrukt dat je het vooral erg rustig aan moet doen. Eerst moet je jezelf helemaal wassen en goed afspoelen. Daarna de hitte in. Nou en dat is heet, wel 80E. Je legt je handdoek op een bank en laat het maar over je heen komen. Wel dat wordt zweten en nog eens zweten. In de ruimte hangen verschillende zandlopers. Die houd ik in de gaten, want na een kwartiertje, als het zand onder in het glas zit, ga je weer naar buiten. Daar loop je wat rond om af te koelen. Een enkeling gaat in het zwembad, maar dat is echt geen 24E, dus dat laat ik maar voor wat het is. Als ik wat afgekoeld ben spoel ik mij af en ga wat rusten op een bank. Na een kwartiertje begint alles weer van voren aan. Wat een ervaring, wat een geweldige ervaring. Ik ga driemaal in de sauna en zit te zweten als een otter. Ik hoor dat er veel mensen zijn die de eerste keer helemaal niet zweten, nou daar heb ik geen last van. Dan spoel ik mij voor de laatste keer af en mijn lichaam gaat helemaal gloeien, het is net of alle poriën helemaal openstaan, dat is werkelijk een zalig gevoel. Ik merk dat niemand naar je lijf zit te gluren en dat de mensen werkelijk echte belangstelling voor je hebben. Leuke gesprekken voer ik over Nederland en het verschil tussen Nederland en Holland. Geen mens die daar iets van weet, dus ligt er een dankbaar gebied. Het is dus een naturistische camping, maar dat betekent niet dat je altijd bloot loopt. Alleen dan wanneer de temperatuur dat toelaat, logisch. Als ik weer voor de tent zit, merk ik dat het stevig is gaan waaien. De tent staat precies goed en ik heb het door de saunagangen helemaal niet koud.

Maandag 29 mei.

Oerlinghausen - Höxter.

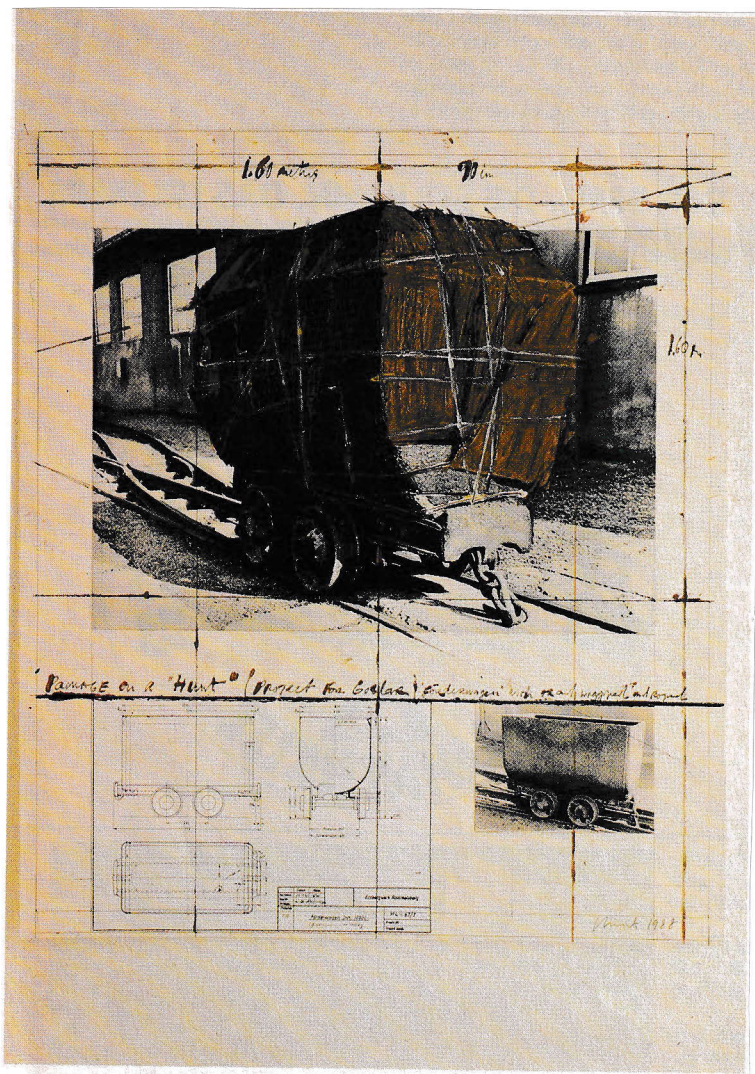
Vanmorgen werd ik om kwart over zes wakker. De hemel ziet er dreigend uit, maar het is nog droog. Ik pak alles snel in en ga in de huiskamer thee zetten en m'n broodje opeten. Het is koud en als ik zit te eten begint het dus te regenen. Gelukkig heb ik eerst ingepakt, dat scheelt weer gewicht. Als ik op de fiets zit valt de eerste regenbui in Augustdorf, ik ben dan nog maar net op weg. Koud is het en ik trek de handschoenen aan. De hele dag zal dat zo doorgaan, regen, zon, zon en regen. Je wordt er koud en kil van. De route gaat door de prachtige bossen van het Teutoburger Wald. Het is hier ook heuvelachtig en op de kaart zie ik dat enige heuvel een hoogte hebben van wel 600 meter. Als je nog geen heuvels gewend bent is het een hele klim. Bij Detmold is het weer even droog en schijnt zelfs even het zonnetje. Ik zie boven op een heuvel het Hermannsdenkmal liggen. Heel vaag zie ik het beeld boven op de heuvel staan de regenwolken en de nevel laat een goed zicht op het standbeeld niet echt toe. Ik ben hier al eerder voorbij gekomen en doe het maar met de herinnering. Even voor de jeugdherberg zit ik op een bankje en heb een wat nevelig uitzicht op Detmold. De zon komt even door en er valt een licht plek op de stad. Terwijl ik daar zit komt een klas met kinderen voorbij. Ze sleuren allerlei koffers achter zich aan. Half Duitsland houdt kamp aan het einde van een schooljaar, dus is het druk met kinderen. Dan gaat het weer verder. Omdat ik de route al meer keren heb gefietst, komen veel stukken me erg bekend voor. Dat betekent niet dat ik op m'n geheugen kan fietsen, want dan kan wel eens verkeerd uitpakken. Dat doet het dan soms ook. Ik vind dit stuk van de tocht heel erg plezierig, het is heuvelachtig, net als in Zuid-Limburg. Even voorbij Heiligenkirchen zet ik koffie. Op een bankje in de zon. Dat duurt niet lang, want voordat ik de koffie op heb giet het alweer van de hemel. Onder de poncho drink ik de warme koffie op. De tassen heb ik net op tijd weer ingepakt, dus dat blijft droog. Dan weer verder. De route wordt steeds heuvelachtiger, soms zitten er zelfs steile stukken in. In Holtzhausen is zelfs een stukje weg waar de helling naar mijn idee steiler is dan 15 j en ik moet net als vroeger halverwege weer even stoppen. Toch valt mijn conditie niet tegen en ik heb nergens last van. Geen benauwdheden of beklemmingen op de borst, gelukkig maar. Bij de Externsteine loop ik wat rond en maak wat dia's. Beneden bij het meertje is een rotsgraf uitgehakt, waar een mens precies in kan liggen. Voor het hoofd, de romp en benen zijn ruimtes uitgehakt. Ik zie het voor het eerst, terwijl ik hier toch al meer ben geweest. Dan weer verder door de groene

kathedraal die gevormd wordt door de bomen die links en rechts naast de weg staan. Ze druppen nog na van de buien die gevallen zijn. Bij de Silberhütte zie ik een soort schuilhutje waar ik ga zitten en m'n brood ga opeten. Terwijl ik daar zit te eten valt de zoveelste bui naar beneden. Ik krijg het zo langzamerhand koud. Dus blijf ik niet lang zitten. Gelukkig heb ik een winddichte jas, maar m'n handen zijn nat en kou en omdat de weg een tijdje naar beneden gaat krijg ik steeds koudere handen. Ik stop even bij een hutje om de handschoenen even uit te trekken en ik probeer m'n handen te warmen aan m'n buik, hetgeen lukt. Dan gaat de route verder door het akkerland. Daar is het ook warmer omdat het er lichter is. Als je veel buiten bent, registreert je lichaam dit soort veranderingen. Na Marienmünster is er weer een klimmetje van zo'n 90 m. Omdat het wat minder bewolkt wordt, geniet ik van het uitzicht. Overall staan nu weer schuilhutten en de weg wordt goed en duidelijk aangegeven met bordje. Ondank dat blijf ik toch goed op de kaart letten, je kunt niet weten. Even voor Eilversen staat een prachtige beschilderde poort van een oude boerderij, die ik op de dia zet. Bij de poort staat ook een bord van de R 1 en dat is heel handig om te gebruiken bij een eventuele diapresentatie. Het weer is vandaag veel te slecht om te fotograferen, maar deze poort kan ik toch niet zomaar voorbij fietsen. Dan zet een langzame maar gestage en dus ook riante daling naar Hörter aan de Wezer in. Ik dwaal wat door het stadje, koop twee kaarten, doe enkele boodschappen in de super en vind een fietsenmaker waar ik een spatlap voor de fiets koop, de oude was gesneuveld. Voor DM 10 zet ik m'n tentje op de camping aan de Wezer op en ga daarna de tassen schoonmaken, want het lijkt wel of ik dwars door een moeras ben gefietst. Bij een volgende bui kunnen de tassen schoonspoelen en terwijl het water uit de hemel valt ga ik in het restaurantje van de camping koffie drinken. Na de bui ga ik lekker eten en probeer ik de ritsen van de waterdicht te krijgen met Seamsealer. Aan de andere kant van lopen jonge voetballertjes zich warm voor een voetbaltraining en ik ga wat wandelen langs de Wezer, zo lang het droog blijft tenminste.

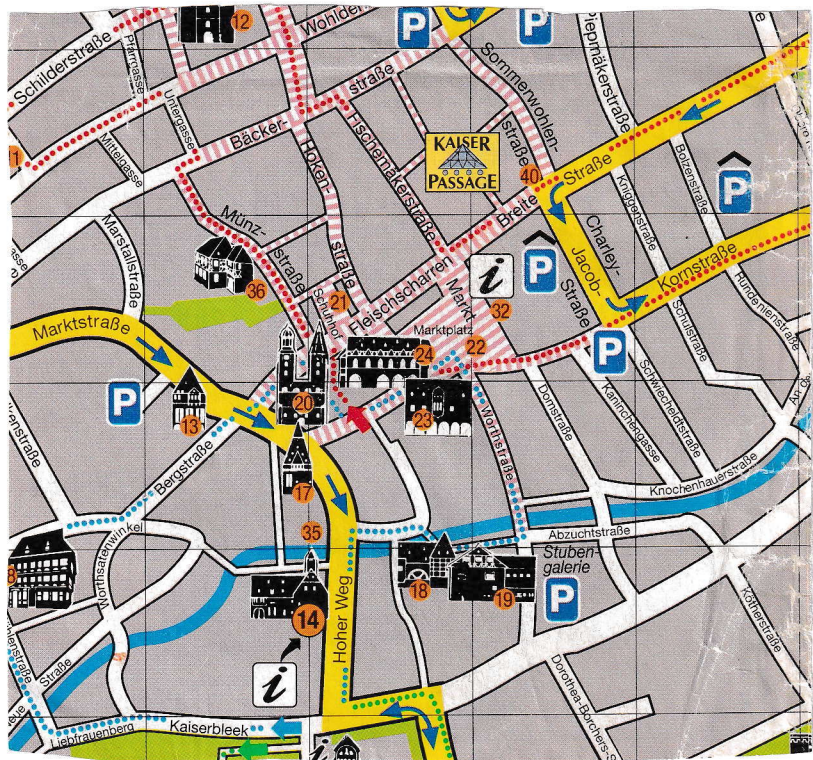
Dinsdag 30 mei.

Hörter - Seesen.

Vannacht heeft het nog regelmatig geregend. Als ik wakker word is het droog en ik pak de spullen weer in. Vlak voordat ik vertrek klets ik nog wat met twee fietsers afkomstig uit Oldenburg. Ze zijn nu op weg naar huis, dat is Hamburg en dat willen ze bereiken via de Wezerroute. Gisteren zijn ze door de Harz gefietst. Ik blijf langs de oostkant van de Wezer en ga door de uiterwaarden naar Holzminden. Prachtige oude vakwerkhuizen staan daar, met prachtige teksten voorzien. Even buiten Holzminden komt de zon door en eindelijk kan ik de jas uittrekken. Erg enthousiast schijnt de zon nog niet, maar iedere zonnestraal is er één. Langzaam maar zeker gaat de weg meer en meer heuvelen, leuk. In Stadtoldendorf drink ik in een bushokje koffie. Een bank is er niet te vinden, dus dan maar zo, gaat ook. Gisteren goot het met bakken uit de hemel toen ik koffie zat te drinken nu schijnt aarzelend het zonnetje, gelukkig maar. Zo hier een daar steek ik wat af, want de zandweggetjes zijn veelal erg modderig. Ik blijf dan op de asfaltweg en daar rijdt ook haast geen verkeer en het is er ook mooi. Zo verdwijnen er vel kilometers onder mijn wielen. Aan de Leine bij Kreiensen eet ik op een bankje mijn boterhammetje op. In de buurt is een zeer drukke spoorweg, want om de paar minuten komt er een trein voorbij. De meeste treinen zijn goederentreinen. Jaren terug ben ik hier ook al eens geweest en toen heb ik gekampeerd onder een kersenboom aan de rand van een bosje in de buurt van Wolperode. Ik zie de boom in de verte staan en ik maak er een dia van. Toen had ik problemen met m'n achterwiel, de velg van het achterwiel had toen scheuren. Ik ben toen naar Seesen gefietst en daar heeft een fietsenmaker een nieuwe velg gehaald uit Braunschweig. Nu is er niet aan de hand, maar ik ben wel op weg naar Seesen, maar nu via de route. In Seesen doe ik boodschappen bij de Aldi. Een verschrikkelijke winkel is dat. Je kunt daar als fietser eigenlijk niet naar je gading vinden. De Aldi in Duitsland is echt zo'n palletwinkel, alles staat op pallets en je wordt geacht een grote hoeveelheid van iets te kopen. Omdat bij de camping een restaurantje is koop ik alleen een

Der von Christo 1988 bei Schließung des Rammelsberger Bergwerks verpackte „Letzte Hunt“ – ständig im Mönchehaus-Museum ausgestellt. Während der Expo 2000 im Rammelsberger Bergbaumuseum als Leihgabe zu sehen.

toetje en wat bananen.'s Avonds eet ik in het restaurantje op de camping friet met een schnitzel en wat sla. De camping ziet er nog net zo uit als toen ik hier 6jaar geleden noodgedwongen strandde, omdat mijn achterwiel toen kapot was. Er is in vergelijking met toen een toiletgebouwtje bijgezet. In de avond maak ik nog een wandelingetje naar de Winkelsmühle, waar een groot tal meertjes omheen liggen. Het zijn vooral visvijvers. Als ik terug loop zie ik dat op verschillende plekken water uit de grond omhoog borrelt.

Woensdag 31 mei.

Seesen - Dörnten.

Om halfzeven ben ik alweer uit de veren. Het is erg koud, slechts 5E wijst mijn thermometer aan. Het is wel zonnig, dus als ik eenmaal op weg ben zal ik de kou wel snel vergeten. Ik volg een stukje de Harz-Rundweg en pak aan de voet van de heuvels de route weer op. Lekker stijgen en fietsen over een bospad met een mooi uitzicht over het dal. Het R1-bordje is nu voorzien van een fietsend heksje. Ik ben benieuwd hoe lang dit goed gaat. Na Hahausen gaat via een oude weg met een verschrikkelijk wegdek naar Langelsheim. Het laatste deel voor Langelsheim gaat over de drukke B 82. Ik neem dit stukje, omdat de route weer een paar lekker steile hellingen in petto heeft. In het kleien stadje doe ik in een hypermoderne supermarkt boodschappen. Ik drink er wat koffie en ga op weg naar de FKK-camping van Dörnten. In Dörnten is de camping aangegeven met een bordje. Het kaartje van de gids geeft veel houvast en zo kom ik voor het hek van de camping uit. Geen bel en geen toeter. Ik besluit om te gaan bellen, schreeuwen en loop wat langs het hek. Er is geen teken van leven. Ik klim over het hek met m'n naturisten pas men hoop dat er iemand aanwezig zal zijn. Er iemand en die kijkt me heel verbaasd aan en vraagt wat ik kom doen. Als ik alles uitgelegd heb en m'n kaart heb laten zien, doet hij het hek open en op een zonnig plekje met wat bomen zet ik m'n tentje op. Het is werkelijk heerlijk weer en ik weet ik hoe snel ik het textiel van m'n lijf moet laten vallen. Een tijdje laten komt de Kassenwart, krijg een sleutel van de man die mij binnen heeft gelaten en geniet van de rust. Perfecte plek en aardige mensen.

Donderdag 1 juni t/m zondag 4 juni.

De radio belooft mooi weer dus dat kan niet beter. Een klein zwembad op het terrein, maar het water is nog te koud om een duik te nemen. 18E is aan de frisse kant. Ik doe de was, zit wat te puzzelen en klets met allerlei mensen. Men is vooral verbaasd over het feit dat ik helemaal uit Nederland ben komen fietsen. Men heeft nog nooit een fietskampeerder op z'n terrein gehad. Nu ik ben dus de eerste.

Vrijdag ga ik met de bus naar Goslar, het spijt me om dit plekje even te moeten verlaten, maar ik toch ook wel wat van Goslar zien. Als ik bij de bushalte sta, blijkt het dat er vandaag een nieuwe dienstregeling van kracht is geworden. Een paar mensen staan dus te vergeefs op de bus te wachten. Ik ben maar op goed geluk naar de halte gelopen dus ik weet niet beter. Dan stopt er plotseling een auto en de vriendelijke bestuurster neem de twee dames en mij mee naar Goslar. Ik de stad wijzen ze mij het busstation. In Goslar is het markt. Op marktplein loop ik het VVV-kantoor binnen om een fietskaart van de ADFC te kopen. Die heeft men er niet, maar men wijst mij wel een paar boekwinkels waar die te koop zijn. In drie boekwinkels stel ik mijn vraag, maar geen enkele winkel heeft de bewuste kaart nr. 8 van Haveland Magdeburger Börde. Ik vind zo'n overzichtskaart wel erg belangrijk, dan weet je tenminste waar je zit en hoe je naar een bepaald doel kunt fietsen. In de derde winkel besluit ik hem om te bestellen, want men beweert bij hoog en laag dat hij morgen, zaterdag in de winkel zal zijn. Dan loop ik door het stadje. Langs het riviertje met schilderachtige plekjes, naar de Kaizerpaltz Werla. Ik dwaal er binnen wat rond. Het is er heerlijk koel bekijk schilderijen, die meestal een gebeurtenis uit de geschiedenis voorstellen. Heldhaftige mannen die allerlei legers aanvoeren en zo meer van die voorstellingen vind ze niet mooi.

Evang.-luth. Kirche
zu
Dörnten

SCHWABING
TIPPACH
TSTP

03/06/01 11:03
007014523E 0000
000000

LANDSTADT	12,00
ZW-SUMME	12,00
ST. 1457	12,00

INZELD 12,00
12,00 €

3300 9699 041 2085
RBB REGIONALBUS GMBH
Goslar, Bahnhof 080
Liebenburg 082

EINZELFAHRSCHEIN

ERW. DM 4,00

020600 14.41 0521 0031

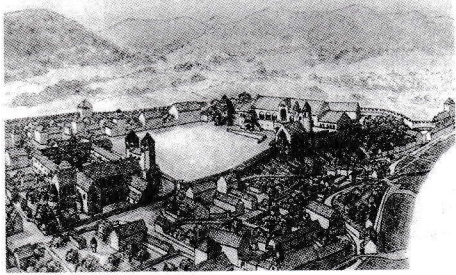
Immer eine Idee
besser

Op een terrasje op de Markt eet ik wat. Het is er druk en allerlei mensen flaneren voorbij. Er komen een stel muzikanten die wat gezellige muziek gaan maken. Ik heb enkele kaarten gekocht en ga die terwijl ik op het eten zit wachten, schrijven. Naast mij komen mensen uit Kleef op terrasje zitten. We maken een praatje over het weer en het fietsen. Ze horen aan mijn uitspraak dat ik uit Nederland kom. Dat is het Rudie Carel-effect zullen we maar noemen. Na het eten ga ik op zoek naar het beeld van de goudstukken schijnende man. Ik vraag het en er is iemand die mij het aanwijst. Vroeger was mijnbouw in Goslar het middel van bestaan. Er werd zelfs goud gevonden. Aan één van de zijmuren van het hotel op de markt zie ik het beeldje van de goudstukken schijnende man hangen. Er zitten nog veel meer beelden aan de gevel. Ze zijn afgedekt met gaas, want anders nemen de duiven bezit van de beelden. Alles is prachtig onderhouden en ziet er uit alsof het net nieuw is. Het doet wat onnatuurlijk aan. Verderop in de stad zijn verschillende oude straatjes met vakwerkhuizen. Daar kijk ik met meer plezier naar. Dan ga ik terug naar de bus en doe boodschappen in het piepklein dorpswinkeltje. Eigenlijk om te kijken of men er genoeg heeft voor het weekeinde. De volgende dag ga ik weer naar Goslar, maar dan met de fiets. Ik heb gevraagd waar je wasbenzine kan kopen en men zegt dat ik daarvoor naar een bouwmarkt moet gaan, zoiets als Karwei in Nederland. Men legt mij dat uit en ik vind de benzine. De kaart blijkt aangekomen te zijn en in de stad doe ik ook nog wat boodschappen. Op de camping was ik wat en lig regelmatig in het zwembad. Het water is er nu heerlijk. Ik maak er zelfs een dia van. 's Avonds rommelt het wat en er valt zelfs wat regen uit de hemel. Zondag ga ik naar de kerk. Hoe laat die begint weet ik niet, maar ik loop naar het dorpje. Op de kruising staat een oude wagen die men in de mijnen heeft gebruikt. Ook hier was vroeger een mijn, maar die is allang dicht omdat de opbrengsten tegenvielen. De kerk blijkt het onderkomen te zijn van een Lutherse gemeente. Het kerkje is heel mooi van binnen. Veel schilderijen en een mooi altaarstuk zijn er te bewonderen. Er staat een modern orgel, waar erg slecht op gespeeld wordt. >s middag weer op de camping. Er zijn nu veel meer mensen en af en toe komt er iemand een praatje maken. Over het algemeen heeft men veel bewondering voor mijn tocht. Af en toe neem ik een frissen duik in het water en luister wat naar de radio. Het weer is vandaag nog goed, maar men verwacht dat het morgen slechter zal worden. Terwijl ik naar mijn fiets kijk zie ik dat er een tandje van het middelste voorblad is afgebroken. Ik besluit om morgen, maandag eerst naar Goslar te fietsen om dat te gaan oplossen.

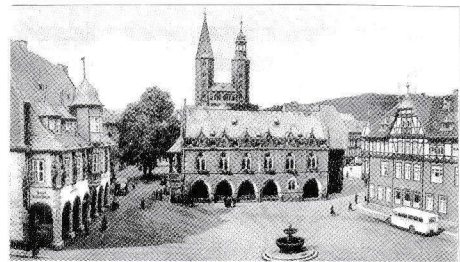
Maandag 5 juni.

Om zes uur ben ik wakker. Als ik de tent openmaak ziet het er niet veel belovend uit. Zware wolken hangen boven de Harz en omdat het zo stil is hoor ik de donder. Ik kruip uit de tent en ga de spullen inpakken, nu is nog droog. Ik betaal de camping door DM 50 neer te leggen in de kast van de schoonmaakspullen te leggen. Men is vol goed vertrouwen en ik wil dat niet beschamen. Wat is trouwens 50 mark voor die heerlijke dagen die ik hier heb gehad. Om acht uur sta ik al bij de fietsmaker, die op de kaart staat in de routebeschrijving.

Dat is heel fantastisch dat men zulke voor een fietser belangrijke dingen heeft ingetekend. Om tien uur gaat hij pas open. Terwijl ik daar sta te wachten barst de onweersbui los. Gelukkig is boven de deur van de winkel een soort afdakje, zodat het meeste water niet op mij valt. Om even over negen komt de eigenaar en kijkt naar mijn fiets. Hij weet niet zeker of hij zo'n tandwiel heeft. Maar de monteur komt wat later en die zal wel raad weten, anders moet er maar een tandwiel van een nieuwe fiets gehaald worden. Om kwart voor tien komt de monteur, een Pool die Duits spreekt omdat hij Duitse ouders had. Voor de Tweede Wereldoorlog was een groot deel van Polen Duits, zodoende. Hij en de chef gaan op zoek naar een tandwiel met 32 tanden en vier bevestigingsgaten. De winkel is een Shimano-centre, dus zo'n tandwiel zou er moeten zijn. Beide kijken er niet van op dat er een tandje is afgebroken, dat gebeurt wel meer, schakelen en de berg op fietsen is de oorzaak van het afbreken. Om kwart over tien trek ik de regencap aan en ga op weg. Alles is gelukt en de

Die Goslarer Pfalz,
die Hauptpfalz der
Salier im Harzgebiet
um 1220
(mit Kaiserkirche,
den Stiftskirchen,
Pfalzbau mit Pfalz-
kapellen,
Martinskapelle an der
Stadtmauer)

Der heutige Goslarer Marktplatz ist eine planmäßige
Gewerbemarktneugründung des 12. Jh.:
Längs sich kreuzender Handelsstraßen wurde ein
rechteckiger Markt angelegt, losgelöst von den
Handelsstraßen.

Filmen und Fotografieren verboten!

DomSCHATZ
zu Quedlinburg

Ev. Domgemeinde St. Servati Quedlinburg

6,- DM / 3,07 Euro
48156

Großer Bergkristallflakon mit Vögeln
(Zeichnung von Wilhelm Steuerwaldt)

Stiftskirche St. Servati und Schatz sind geöffnet:
Mai bis Oktober: Dienstag bis Samstag, 10.00 - 18.00 Uhr / Sonn- und Feiertage: 12.00 - 18.00 Uhr
November bis April: Am Konzerttagen ab 16.00 Uhr geschlossen.
November bis April: Dienstag bis Samstag, 10.00 - 16.00 Uhr / Sonn- und Feiertage: 12.00 - 16.00 Uhr
letzter Einlaß: 1/2 Stunde vor Schließung
Montags geschlossen!

**Genießen Sie den einmaligen
Rundumblick von Quedlinburgs
höchster Aussichtsplattform.**

**Über 119 Stufen
gelangen Sie im
STERNKIEKERTURM
zu der 42 m hohen
Plattform.**

**Ab Pfingsten ist die
Turmbesichtigung täglich,
ohne Anmeldung,
von 10 - 18 Uhr möglich.**

**Eingang nur über
Weingarten 30.**

Wir heißen Sie herzlich willkommen.

kosten waren 50 mark. Viel niet tegen. Eerst zoek ik het station op en via de B 498 naar Oker. De route gaat via de heuvels ten zuiden van Oscar, maar dat laat ik maar voor wat het is. Er is zoveel regen uit de hemel gevallen dat de bospaden slecht begaanbaar zullen zijn. Via de L 501 kom ik in Bad Harzburg. Vroeger was ik hier ook en heb toen op de camping gestaan met m'n ex. Nu doe ik in het stadje boodschappen en buiten de winkel spreekt een man mij aan met de mededeling dat het vakantieseizoen weer is aan gebroken wat de Holländer zijn weer aanwezig. Ik laat hem maar kletsen en vraag hem naar een restaurantje waar je koffie kunt drinken. Hij wijst mij de weg naar de Italiaan. Daar drink ik koffie en er komt iemand in een rolstoel bij mij zitten. Ze vertelt haar verhaal. Ze heeft vroeger ook gefietst maar kan dat niet meer, want ze heeft een één of ander spierziekte. Ze constateert dat ik goed Duits spreek en vraagt zich af of ik soms uit de grensstreek kom. Dat is niet het geval, maar het vleit mij wel. Terwijl ik binnen zit is het weer gaan gieten. Dit wordt echt zo'n dag van drijfnat regenen en schuilen in bushokjes. In een bushokje even voor Stapelburg eet ik mijn boterhammetjes op. De regen valt met bakken uit de hemel. Een paar dagen lekker weer en de hele natuur is van slag. Stapelburg ligt in de voormalige DDR. Het is echt zo'n vergeten dorpje waar de tijd nog net niet helemaal heeft stilgestaan. In Wernigerode is het helemaal droog. Ik loop wat door het stadje. Veel vakwerkhuizen zijn er te zien en erg veel toeristen. Ik merk dat de sfeer in het oosten van Duitsland nog niet veel veranderd is. Haveloos, troosteloos en de wegen zijn er over het algemeen wat of veel slechter. Eigenlijk heb ik niet zo'n zin in Wenigerrrode en nadat ik door het centrum ben gewandeld stap ik weer op de fiets. De bospaden zijn voor vandaag taboe, dus via de B 6 naar Benzigerrode. Daar staat een oud kasteel en voormalig klooster. Veel is er niet van te zien. In Bezingerrode verlaat ik de drukken B 6 en kom bij de Struwenberg op de hoofdroute. Maar ik mis weer een bordje, of beter gezegd het bordje is weg en door het bos is toch maar niks met die regen. Dus kom ik in Oesing terecht. In Blankenberg vraag ik de weg en men zegt dat ondanks de afsluiting het volgende dorpje wel te bereiken is. In Timmenrode is men druk bezig riolering aan het aanleggen. Daar kan met de fiets wel voorbij scharrelen. Ik heb besloten om in Thale naar de jeugdherberg te gaan. Als ik daar aankom is hij helemaal vol. Jeugd, zo van die opgeschoten jeugd die alleen maar belangstelling heeft voor snoep en de automaten. Zo aan het einde van het schooljaar ben ik daar niet erg verbaasd over. De man van de jeugdherberg zegt dat er in Quedlinburg wel plaats is in de herberg. Ik maat hem voor de zekerheid even bellen en er is plaats. Dus op weg naar Quedlinburg. Volgens het boekje moet dat een heel erg mooi plaatsje zijn, dus zo'n ramp is dat niet. Van de hoofdroute moet afgeweken kunnen worden. Ik krijg een kamer alleen en kijk uit over de binnenplaats. Quedlinburg is een stadje met wel duizend vakwerkhuizen. Morgen ga ik het plaatsje bekijken, dus weer een dag rust. Zo gaat dat nu altijd. Een interessante plaats en ik wil dat gaan bekijken. Heerlijk als je geen haast hebt. >s Avonds maak ik een wandelingetje door het stadje, het belooft veel.

Dinsdag 6 juni

Quedlinburg.

Vandaag heb ik het stadje bekeken. Ik ga na het ontbijt naar het marktpleintje en koop een kaartje voor de stadswandeling. Voordat de wandeling begint koop ik wat kaarten om te versturen in een boekwinkeltje op de markt. Het marktpleintje is heel fraai. Een heleboel vakwerkhuizen liggen er omheen. Het pleintje wordt aan de één kant afgesloten door een raadhuis waar een stenen Rolandbeeld voor staat en aan de andere kant door een reusachtige fontein waar allerlei bronzen muzikanten op staan. Dan dwalen we door de stad. De binnenstad heeft veel smalle straatjes en kleine steegjes. De gids legt ons onder andere uit hoe men aan de naam Schauenster is gekomen. Men stalde zijn koopwaar vroeger uit op een soort planken die men voor het raam kon bevestigen. Het einde van de wandeling is bij de Stiftkirche. Die ligt boven op een heuvel en men heeft van daaruit een mooi uitzicht op het stadje en de Harz. In de kerk werden in de Tweede Wereldoorlog bijeenkomsten

JUGENDHERBERGE

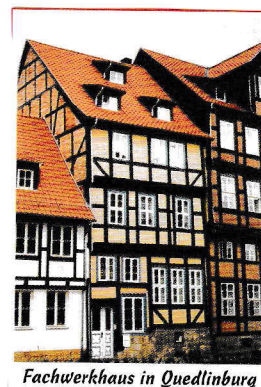

JUGENDHERBERGEN

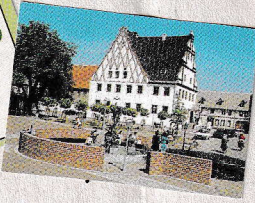
ANHALT

SACHSEN

Fachwerkhaus in Quedlinburg

Campingplatz - Am Akazienteich -
 06385 Aken/Elbe
 • Tel. (03 49 09) 8 22 55 oder (01 77) 2 14 67 50
 • Ferienwohnung, Caravanplätze, Zeltplätze
 • Gaststätte, Billard, Dart
 • Strandbad mit Liege- und Spielfläche

DEUTSCHES JUGENDHERBERGSWERK
 LANDESVERBAND SACHSEN - ANHALT e.V.

Jugendherberge: 06484 Quedlinburg, Neuendorf 28

Anmeldung für die Übernachtung

Rechnung Nr.: 49639

Name: Blockhuis

Vorname: Jacobus

Geburtsdatum: 14.08.1943

Anschrift: 7206 GK Zutphen
Niederland

Nationalität: _____

Ankunft am: 06.06.00

Weggang am: _____

Unterschrift: [Signature]
 Ich verpflichte mich, die Hausordnung einzuhalten.

Jugendherberge Quedlinburg
 Neuendorf 28
 06484 Quedlinburg
 ☎ 03946/811703
 Fax: 03946/811705

Betrag erhalten: U. Schöne

Menge	Art	Preis	Gesamt
1	Frühstück	7,00	7,00
	Mittagessen		
1	Abendessen	7,00	7,00
	Kantine		
	Proviant		
	Übern. jun.		
1	Übern. sen.	23,00	23,00
	Wäschegeld		

DM 37,-

UNESCO Weltkulturerbe **Quedlinburg**

Gutschein
 Stadtführung

gültig: 06. Juni 00 Personen: 1

Quedlinburg-Information, Markt 2
 06484 Quedlinburg Tel. 03946 / 7730-0, Fax 773016

gehouden van de SS. De kerk had vroeger ook een Romaanse uitstraling en werd in het Derde rijk gebruikt. Ik vind het huiveringwekkend. In de bijgebouwen van de kerk wordt een Domschat bewaard. Heel veel oude kerkelijke gewaden, gouden en zilveren voorwerpen en kruisbeelden zijn er te zien. Op het pleintje bij de kerk drink ik een koffie met een gebakje. Moe maar voldaan kom ik weer terug bij de jeugherberg.

Woensdag 7 juni.

Quedlinburg - Aken.

Vannacht heb ik heerlijk geslapen. Om zeven uur kleed ik me aan en pak de spullen in. Na het ontbijt haal ik de fiets uit de schuur en hang alles er weer aan. Terwijl ik dat doe begint het wat te druppelen. Om halfnegen ben ik weer op weg. Ik wil in Gatersleben de R 1 weer op pakken. Ik scharrel de stad uit en via een rustige asfalt weg naar het punt waar ik de R 1 weer wil oppakken. Veel stukken van de route is een soort zandpad waar een geasfalteerd fietspad langs ligt. Heerlijk rustig is het. Hier en daar is het fietspad gelegd op een stuk van een voormalige spoorbaan, leuk. In de buurt van Hecklingen verlaat ik de route om een voormalige kloosterkerk te gaan bekijken. De kerk was open en ik dwaal door de kerk. Veel van het oude van vroeger is verdwenen. Het is nu een protestantse kerk. Ik koop een boekje en maak wat dia's. Daarna doe ik wat boodschappen in een echt dorpswinkeltje. Bij het riviertje de Bode kom ik weer op de route. Bij Hohenerleben is men aan de oprit van de burg bezig. Auto's kunnen er niet door. De werklui zijn erg verbaasd om mij te zien en vinden het maar gek dat ik al zo'n eind door Duitsland ben gefietst. Eén van de werklui vraagt of ik een houten zadel heb, kan je nagaan wat men in zijn vrije tijd doet.....

Via een mooi fietspad gaat het weer verder. Even voor Neugatersleben eet ik in het zonnetje en in de luwte van een grote hooibaal mijn broodje op. In het dorp ga ik via een soort kasteel over de Bode. Dan krui ik Door de drukke E 49. Veel vrachtverkeer en erg veel lawaai. Gelukkig verlaat ik de weg weer en aan een mevrouw vraag ik de binnenweg naar Nienburg. Ik had het weggetje al gevonden, maar je kunt niet weten. Het is een slechte weg met veel modder en water. Alles is beter dan een drukke weg met auto's. Na Nienburg gaat het een heel stuk langs de Saale. In Duitsland zijn veel fietsroutes uitgezet. Dat zie ik aan de bordjes die overal staan en aan het kaartje in mijn boekje. Bij Bernburg ligt een reusachtige cementfabriek, waar van de gebouwen en van ver te zien zijn. Over horizonvervuiling gesproken. Ik doe boodschappen in Bernburg, waar verschillende drugsverslaafden in de buurt van de supermarkt zitten. Ik zet mijn fiets op een plekje achteraf en doe mijn boodschappen. Daarna vervolg ik weer mijn eigen weg. Via Latdorf, Borgesdorf en Drosa kom ik weer op de route. Ik steek zo hier en daar een stukje af, want dan wordt er wel een hele grote lus naar het zuiden gemaakt. Het is een asfalt weg over een golvende vlakte waar vooral graan is ingezaaid. Verderop wordt het weer een grindweg, waar links en rechts van de weg kersenbomen staan. De kersen zijn bijna rijp en de spreeuwen hebben het druk om de kersen van de bomen te pikken. Even verderop steken twee reeën de weg over. Het is er stil en rustig. Je waant je alleen op de wereld. Na Wulfen ga ik over een geasfalteerd fietspad over de heide. Het lijkt Drenthe of de achterhoek wel. De camping van die dag ligt aan een meertje in de buurt van Aken. Ik zet m'n tentje op en nu merk ik pas dat het stevig waait. Als ik de fiets inspecteer zie ik dat er alweer een tandje ontbreekt op een tandwiel. Hetzelfde als een dag of wat geleden. Ik fiets naar de fietsenmaker in Aken en leg hem mijn probleem voor. Het zegt dat het normaal is, want Shimano heeft dat veranderd. Dat lage tandje zorg ervoor dat er wat gemakkelijker geschakeld kan worden. Terwijl hij het balhoofdlager nog maar weer eens goed vastzet praten we honderduit over de oude DDR en waarom die wel moest verdwijnen. Die is ten onder gegaan aan het gebrek van verantwoordelijkheid van de arbeiders voor de zaken die gemaakt werden in de fabrieken. Als men niet zo'n zin had om te werken, dan werd gedurende een tijdje een kist met bepaalde onderdelen onder een werkbank geschoven. Dan was het onmogelijk om nog

Fähre Aken (Elbe)

Fährschein

1,00 DM

№ 80794

Gültig für eine Fahrt.

Auf Verlangen vorzeigen!

Im Fahrpreis ist die gesetzliche Mehrwertsteuer zum ermäßigten Steuersatz enthalten.

1. Geltungstag: 11.06.00
 Fahrpreis gilt bis: 11.06.00

1. Geltungstag: 09.06.00
 Fahrpreis gilt bis zum: 09.06.00

Hinfahrt: 09.06.00
 Rückfahrt frühestens: 09.06.00

DB K1: 2 HOPPER-TICKET SA-ANN

1. Von: Radis
 3. Nach: Lutherst Wittenberg

6. gilt NICHT in ICE-Zügen, in EC und IC-Zügen nur mit Zuschlag gültig, gilt ab 9.00 Uhr. Wochen-ende und Feiertags ganztägig. Keine Erstattung.

5 013821*170
 Zub-R
 6 Halle(Saale)

09765019
 09765019

DM ****8,00
 (MwST: ***0,52)

9
 3
 3 0
 3 Ha

verder te werken. Terug op de camping eet ik friet met asperges vochtig gemaakt door een biertje, heerlijk.

Donderdag 8 juni.

De camping ziet er verschrikkelijk uit. De WC en de wasplaats is een zootje. Er staan op de camping wat Engelsen en die schijnen er de schuld van te zijn. In ieder geval resten brood, lege bierflesjes liggen her en der. Om kwart voor acht zit ik weer op de fiets en via mooie fietspaden die afwisselen door bossen en over de heide gaat naar Aken. De bordjes R 1 zijn weer overal aanwezig en ik kom zelfs twee andere fietsers tegen. Dan langs een drukke weg waar een fietspad langs ligt naar Dessau. Ik vind de stad niet mooi, maar ik ga via wel mooie parken en langs allerlei buitenplaatsen de stad weer uit. Even buiten Dessau gaat het pad door de bossen. Het is een soort overstromingslandschap. Het fietspad ligt hoger dan de omgeving. De omgeving ziet er uit als een soort oerlandschap. Weilanden, bossen en waterkreken. Bij Sieglitzerberg ligt een ruïne een na gebouwde Griekse tempel. Ik denk dat het uit de achttiende eeuw stamt. Daarna door het bos van Oranienbaum. Het is een moerasgebied waar veel sloten en kreken doorheen gaan. Ik zie zelfs beverburchten. De dieren zelf zie ik helaas niet. In Oranienbaum bekijk ik het slot en het park dat er omheen ligt. Het park ziet er heel mooi uit. Het is aangelegd door een familielid van de Oranjes. Op het pleintje voor het slot staan een sinaasappelboompje. De appeltjes zijn echt van oranje. Dat zie je bij veel van de huizen waar de Oranjes in gewoond hebben. Dan ga ik weer verder door bijna verlaten dorpjes. Na Goltewitz komt er weer een bosgebied. Door de mooie omgeving fiets ik te ver door en kom terecht in Zschiesewitz. Één bordje ontbrak. Dus keer ik maar weer om en vind de weg door het bos weer. De omgeving is niet vlak en op een heuvel, een soort uitzichtspunt eet ik m'n brood op. Terwijl ik daar zit komt er een auto aan. Ik zit hier naar mijn idee in een totaal verlaten gebied en dan hoor en zie ik een auto. De weg gaat om een gebied waar men het één en ander uit de grond haalt. Het is een groot gapend gat waar ik voor terecht kom. Wat men er uit de grond haalt is mij volledig duister. Dan gaat het verder via Papshaus naar Radis. De natuur laat zich niet uit het veld slaan, want is zie een grote groep met reeën voor me grazen op de heide. Papshaus is niet meer dan een huis midden in het bos op een kruispunt van wegen. Het is een boerderij, waar volgens het bordje zeker geen Paus heeft geleefd en gewoond. Dan langs de spoorbaan naar de Bergwitzsee. De camping is met Pinsteren helemaal vol, maar ik krijg een plekje achter het kantoortje. Ik ga ik het dorpje boodschappen doen en op de één of andere manier verlies ik een band om de tas mee te sluiten. Ik fiets nog terug en ga de winkel in, maar de band is weg en blijft weg. Het blijkt dat een rode voortas ook teken van erg slijtage gaat vertonen, dus moet ik maar eens op zoek naar nieuwe. Dat zal in Wittenberg wel lukken denk. 's Middags fiets ik wat om het meer en ontdek op een schiereiland het naturalistische plekje. Aan het meer en uitzicht op de camping en lekker rustig.

Vrijdag 9 juni.

Vanmorgen in alle vroegte naar de trein. Omdat ik er geen idee van had hoe lang het naar het station lopen was, ga ik rijkelijk vroeg op weg. Als ik op het station kom ik de trein van 8.17 net weg. De kaartje automaat is stuk en iemand is druk in de weer om dat te repareren. Ik maak een praatje. Omdat het station er nogal verlaten bij ligt, zijn er veel ramen ingegoooid en dat brengt het gesprek op vernielingen en hebzucht. De automaat is niet tot betere gedachten te brengen. Volgens hem komt dat omdat de spoorwegen te goedkope kaartjesautomaten heeft gekocht. Deze zijn erg gevoelig voor storingen en dan is het maar de vraag wat dan uiteindelijk goedkoper is, wat duurdere automaten, of wat slechtere en veel reparatiekosten. We nemen van elkaar met een hand afscheid en hij gaat verder naar de volgende automaat. Als Duitsers je een hand geven dan heb je echt wel contact met ze gemaakt. Ik vind dat erg leuk en interessant om te weten wat er zoal in die Duitsers omgaat.

deutsch

Campingplatz Burgwitzer Grün
Zeitplatz
06173 Burgwitz
Tel./Fax 034921-28228
Volksbank Dessau-Anhalt e.G.
Konto Nr. 7601522
BLZ 800 935 74

Lutherstadt

Wittenberg

FESTUNGS-
AKRONOMIES
UNTERSCHIEDLICH
ESSENZ- & SAFT

1000 ml
1000 ml
1000 ml
1000 ml

10,00
10,00
10,00

000000
BUTTEKI
Zw. Summe 115,92
ST. 141,4
HWS. 142
Netto 115,97
CSB 115,97

In de trein koop ik een kaartje voor DM 8,00. Het is een kaartje met een één of andere korting. Wat voor korting snap ik niet. Na een kwartiertje rolt de trein het nieuwe station van Wittenberg in. Het is een karakterloos station. Bij de informatie vraag ik wanneer de trein weer terug gaat en loop de stad. Het is totaal onbewolkt, dus warm. Eerst bezoek ik de Mariënkirche,

de preekkerk van Maarten Luther. Van het pude interieur is niets meer over. Alles heeft in de Baroktijd een verandering ondergaan. Ik ga in een bank zitten tegen over de preekstoel en laat alles op mij inwerken. Hier is dus geschiedenis geschreven, hier zijn de nieuwe gedachten over de veranderingen in de kerk voor het eerst uitgesproken. Terwijl ik daar zo zit is het net of de geschiedenis gaat leven. Ik koop wat kaarten en maak enkele dia's. Dan ga ik weer naar buiten en loop naar de Slotkerk, waar volgens overlevering de stellingen aan de deur zijn getimmerd. Op die deur zijn de 95 stellingen in het brons weer op de deur bevestigd. Boven de deur zie ik een schilderij waarop Jezus en Luther zijn afgebeeld. Ik vind het nogal opschepperig om Luther naast Jezus te zetten, maar vooruit. Binnen In de Slotkapel ontdek ik het graf van Maarten Luther. Het is een onopvallende steen die in de vloer van de kerk is opgenomen. Tegenover de kerk ga ik een cappuccino drinken. Daarna ga ik op zoek naar fietstassen. Die vind ik in een straat naar het VVV-kantoor. Met behulp van de mastercard betaal ik. Later zal ik thuis wel zien wat die nu precies gekost hebben. Ik koop een paar Basic Ortliebtassen. Die tassen hebben een flap aan de bovenkant, zijn dus naar mijn idee gemakkelijker in te pakken. De tijd zal het leren. Daarna koop ik wat postzegels en ga bij de Griek wat eten. Ik krijg van te voren een soort borreltje met een mint-smaak. Ik krijg vier biefburgers, rijst met een Grieks smaakje friet en sla voorgeschoteld. Lekker. Na een tijdje voor jezelf koken is dit weer eens wat anders. Dan ga ik de stad weer in. Ik bekijk het Lutherhuis, waar een standbeeld van de vrouw van Luther op het pleintje staat. Bij het VVV-kantoor koop ik wat kaarten en een Luther bekertje voor in mijn geestelijk hoekje thuis. Voor Jenny en mijzelf koop ik ook nog een speldje met een Lutherroos. Met de trein van halfdrie ga ik weer terug. Op de camping doe ik de was en ga op zoek naar het Naturistenstrand. Ik fiets het hele meertje rond, maar uiteindelijk vind ik het schiereiland. Daar aan het water op een bankje gezeten terwijl de zon langzaam ondergaat. Tante Leny belt en ik geniet van de rust en de stilte. Ik schrijf na het telefoongesprek de kaarten en als de zon bijna onder is ga ik terug naar de camping en de herrie.

Zaterdag 10 juni.

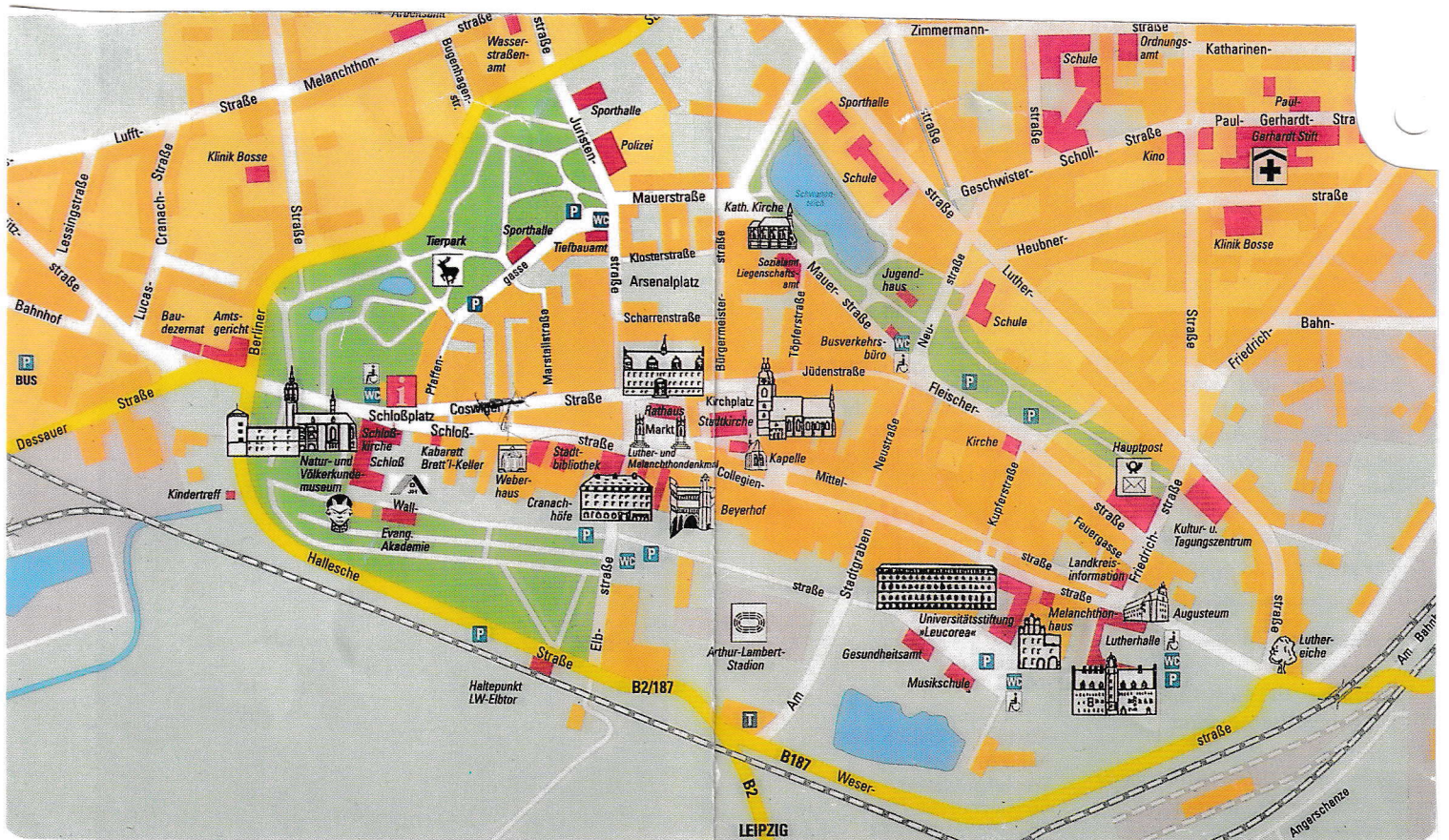
Vandaag ben ik in Bergwitz gebleven. Nadat ik boodschappen heb gedaan ga ik weer naar het strandje. Het is vandaag nog warmer dan gisteren. Ik zit in de schaduw van een boom, ga 3 maal het water in en zwem tweemaal een rondje, heerlijk.

Zondag 11 juni.

Pinksteren. Vanmorgen met de trein van 8.17 naar Wittenberg. Het kaartje kostte nu DM 6,00. Ik denk dat ik het gisteren verkeerd verstaan, of niet begrepen heb, waarom de prijs zo was. Maakt niet uit. Op het marktplein in Wittenberg maak ik voordat de kerkdienst begint nog wat foto's van het stadhuis. Het is prachtig versierd met allerlei beeldhouwwerken. Een andere fietser vroeg aan mij of ik een pen had, want de hare zou wel onderin een tas ergen zitten. Ik geef haar mijn pen en dan raken we met elkaar in gesprek over onze tochten. Zij komt uit Kleef en is in Dresden begonnen en uiteindelijk op weg naar de Oostzee. Ze fietst dus de Elberoute. Ik vertel over mijn tochten en ook over mijn tocht naar Santiago. Ik zeg dat die tocht het begin was van een ommekeer in mijn leven. Ze vraag hoe ik dat merk. Ik vertel over leven per dag, leven per dagdeel, goed achter je vel voelen en bij jezelf met alles beginnen. Zij wil ook naar Santiago, maar dan wel lopen. We nemen afscheid en wensen elkaar het goede toe. Dan ga ik naar de kerk, waar het koor aan het oefenen is. Het blijkt dat er in de dienst gedoopt zal worden. Langzaam maar zeker loopt de kerk vol. Verschillende liederen in de kerk komen mij bekend voor en ik probeer ze in het Duits mee te zingen,

Reformatie altaar stuk.

hetgeen aardig lukt. Terwijl ik zo in de kerk zit, besef ik dat dit het keerpunt is van mijn tocht. Ik kan zo zitten te mijmeren, omdat de preek me niet zoveel zegt. De plek vind ik veel belangrijker. Ik ben naar de preekkerk van Luther gefietst en morgen ga ik weer terug naar Zutphen, maar dan wel via Hildesheim. Na de dienst ga ik in een restaurantje op de markt koffie drinken met een eigen gemaakte aardbeientaart met slagroom, heerlijk. Daarna loop ik nog even naar het VVV-kantoortje om te kijken of er nog wat leuke souvenirs zijn, maar dat is niet het geval. Met de trein van halféén ga ik weer terug naar de camping. De rest van de dag lig ik aan het meer. 's Avonds valt er een stevig onweer met veel regen, dus is het op de camping erg rustig, heerlijk.

Maandag 12 juni.

Om halfnegen naar de overkant en de hele dag aan het meer gelegen. Er staat wat meer wind dus ging ik op zoek naar een beschut plekje.

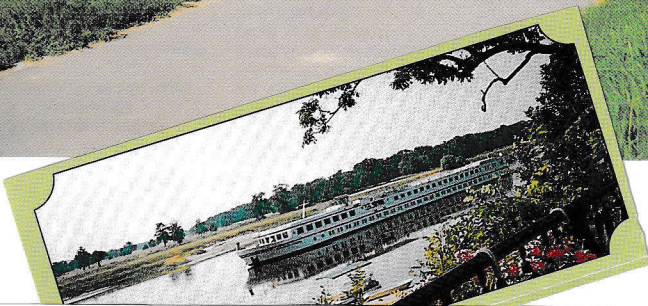
Dinsdag 13 juni

Bergwitz - Pretzien.

Vanmorgen werd ik om halfzes wakker. Nadat ik de tent heb ingepakt ben ik om tien over zeven op weg. De camping is nog in alle rust. Ook de 'wilde camping' aan het meer is ook helemaal leeg. Die wilde camping was het grasland van een boer waar allerlei mensen op stonden die een enorme herrie maakten. Ze waren voor zien van koellasten vol met bier, geluidsinstallaties en luid ronkende generatoren om stroom te hebben. Verschrikkelijk. Ik fiets eerst naar het stationnetje van Bergwitz en ga daar met een tunnel onder het spoor door. Daar pak ik de R 1 naar Wittenberg weer op. Op het plein in Wittenberg zet ik mijn fiets neer voor het standbeeld van Maarten Luther en vraag aan iemand of die een fot wil maken van het beeld, mijn fiets en mijzelf. Daarna ga ik via de B 187 de stad uit. Vandaag wil ik een stukje van de Elbe -route naar Maagdeburg fietsen. Morgen probeer ik dan de Hanzefietstocht weer op de pakken. Aan de rand van Wittenberg koop ik in een baumarkt spiritus voor mijn brander. In Coswig ga ik met een gierpont over de Elbe. Op de gierpont staat een bord waarop een uitleg wordt gegeven over wat een gierpont nu eigenlijk is en hoe hij werkt. Er staat op het bord dat het een Nederlandse uitvinding is. Dat wist ik niet en met de nieuw verworven wijsheid fiets ik door de uiterwaarden naar Vockerode. Ik ben nu weer op een stukje weg waar ik op de heenweg ook gefietst heb. Op een bankje bij een ruïne van een Griekse tempel eet ik m'n broodje op en vul de spiritusfles. Het is teveel en de rest gooi ik weg. Dat is altijd het probleem. Het landschap zie ik nu van de andere kant, maar ik blijf het mooi vinden. Het fietspad gaat over een oude dijk van de Elbe. Soms liggen en natte bosjes aan de dijk en soms heb je uitzicht over de uiterwaarden. Het is één groot natuurgebied dat wordt gecontroleerd door de politie. Even voor Dessau kom ik twee dames tegen die pannetjes hebben met de fiets. Ze kijken heel verbaasd al ik vraag of ik ze kan helpen. Dat wordt dus niet erg veel gedaan. Het achterspatbord van één van de fietsen hangt op de achterband omdat de bevestiging helemaal is door geroest. Ik raad ze aan om naar een fietsmaker te gaan een kilometer of wat verderop. De R 2 of de Elberoute is wat gemakkelijk te vinden, hoewel hier en daar ontbreken ook bordjes en dan ga je onmiddellijk weer de fout in. Na Grosz Kühnau kom ik weer op de grote weg terecht naar Aken. De weg is nog net zo vervelend hoewel er een fietspad langs ligt. In Aken ga ik met de pont weer naar de overkant van de Elbe. In een bosje aan de over kant eet ik m'n boterhammen op en zit in de schaduw. Het is vandaag weer heel erg warm, maar ik klaag niet. Later blijkt het dat het wel 30 graden is. De route gaat gelukkig veel door allerlei schaduwrijke bossen met rustige grindwegen naar Walternienburg. Vlak voor dit plaatsje staat er zomaar midden in het bos een poort van een buitenplaats die hier vroeger gelegen heeft Frederikenburg. Van de buitenplaats rest alleen nog maar deze poort, de rest is in 1839 afgebroken, want er was geen geld meer om de buitenplaats te onderhouden. Dan mis ik weer een bordje maar de

ELBERADWEG

Elbfähre Coswig/Anhalt

Fährschein 1,00 DM
4220

Gültig für eine Fahrt. Auf Verlangen vorzeigen!

kaart brengt gelukkig weer uitkomst. De camping van die dag ligt aan een meertje en is verder redelijk verlaten. Ik trek de zwembroek aan en ga in het water liggen, heerlijk. Maar zo'n natte lap tussen je benen is toch niet alles. Daarna ga ik schrijven, eten en de kaarten omwisselen. Morgen maar eens kijken of ik de Hanzefietsroute gemakkelijk kan terug vinden. Als ik al inde zak liggen komen er nog enkele jeugdige kampeerder bij, die hun tent een veldje verderop neerzetten. Dat wordt dus weer kletsen. Ik neem mijn voorzorgsmaatregelen en pak m'n oordoppen. Dan hoor ik niet meer van het gepraat en val in slaap.

Woensdag 14 juni.

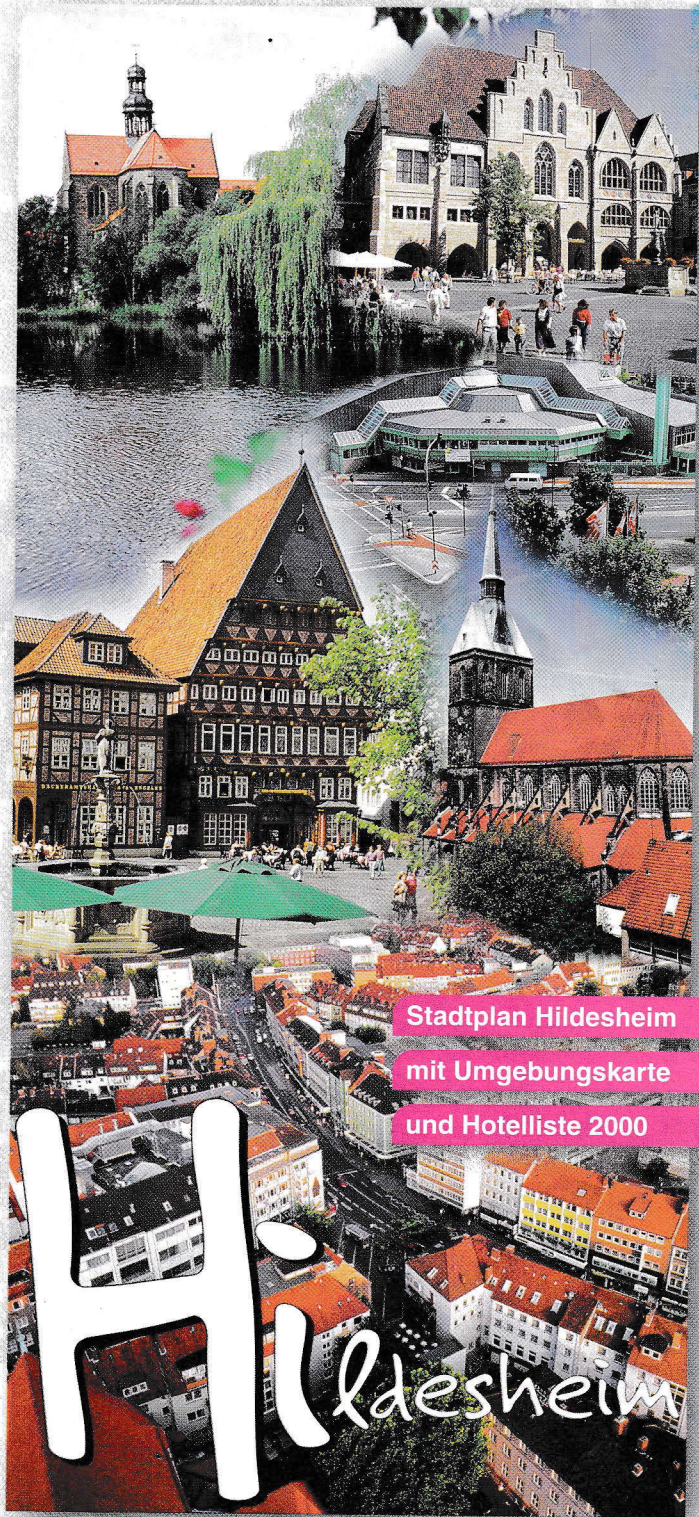
Pretzien - Rábke.

Om kwart over zeven zit ik weer op de fiets. Het belooft een aardig stuk te worden en het zal wel weer heet zijn. Via de 246a, een rustige weg over een dijkje kom ik in Schöne Beck. Dat ligt aan de Elbe en op de brug heb ik een mooi zicht op het stadje. Het zicht op Zutphen is mooier, maar je kunt niet alles hebben. Op geluk fiets ik door het stadje, want men is weer overal aan het werk en veel wegen liggen open. In een buitenwijk van het stadje doe ik wat boodschappen. Buiten het stadje is de 246a een drukke weg naar de Autobaan geworden. Geen fietspad dus fiets ik op de rijbaan. Een enkel automobilist moet ook nog inhalen terwijl ik de op weg een heuvel omhoog probeer te nemen. Sommigen zitten telefonierend achter het stuur, onverantwoord. Na een kilometer af wat gaat iedereen naar die autobaan en wordt het weer rustig. Na Altenweddingen ga ik een landweggetje op en dan is het weer helemaal rustig. Halverwege het landweggetje zet ik in het zonnetje koffie, heerlijk. De weg na Langen Weddingen bestaat uit kinderkopjes, dus ik hobbelen van links naar rechts. Langs de weg staan kersenbomen, waarvan de kersen al aardig rijp zijn. De spreuwen vliegen van boom naar boom als ik langs kom. Verder ik heb er niet veel oog voor, want die kinderkopjes vereisen al mijn aandacht. De vlakte waar ik doorheen kom is erg vruchtbaar, want er zijn onafzienbare graan- en bietenvelden. Vlak is het hier niet helemaal en als ik boven op een heuvel ben en even stop om van het uitzicht te genieten, zie ik de stad Maagdenburg aan de Elbe liggen. De grote Dom met z'n twee torens steekt hoog boven de stad uit. Vorig jaar ben ik langs de Dom gefietst, nu heb ik uitzicht op de stad. De heuvel heeft een toepasselijke naam: Grosse Warte. De heuvel is 145 meter hoog. Dan weer verder naar Bebetal. Daar ben ik vorig jaar ook geweest en ik pak daar de route op. Bij het meertje eet ik mijn boterhammetje op en ga in het water wat zwemmen. Het is er smeriger dan vorig jaar. Hier hebben tijdens de Pinksterdagen kennelijk ook mensen gekampeerd die de rommel niet hebben mee genomen. Het water is lekker. Dan kom ik weer in Beendorf het dorpje aan de voormalige DDR-grens. Ik zit weer even bij het monument. In Helmstedt eet ik op het pleintje een ijsje en doe boodschappen. Om half vijf ben ik op de camping en zoek een plekje uit op hetzelfde weilandje. Dan betreft de hemel en die nacht gaat het regenen en waaien. Ik slaap best. Morgen naar Derneburg en de dag daarop naar Hildesheim.

Donderdag 15 juni

Rábke - Dernenburg.

Omdat het vannacht ook nog wat gewaaid heeft staat het water op het grondzeil tussen de buiten en de binnentent. Omdat het nog steeds wat regent, pak ik alles eerst in. Zelfs de binnentent en het grondzeil is al weg en dan kan ik thee zetten. Het ijs van gisteren is zeker niet goed gevallen want ik heb diarree en moet zelfs tweemaal rennen om het toilet te halen. Om acht uur heb ik alles op de fiets. Ik ga door het bos omhoog en als ik boven ben volgt een afdaling door een prachtig dal. De zon schijnt niet maar er staat wel veel wind uit het noordwesten, dus is die wind tegen. Na Wolfenbüttel ga ik naar het noorden en de regen valt weer eens uit de hemel. In de verte zie ik de contouren van Braunschweig al liggen. Ik bereik

Stadtplan Hildesheim
mit Umgebungskarte
und Hotelliste 2000

Hildesheim

de binnenstad via een fietspad dat langs het riviertje de Oker ligt. Ik dwaal wat door de stad en zie een kampeerwinkel, waar je buitensportartikelen kunt kopen. Ik koop daar onderdelen voor de brander, benzine en seam sealer voor de tent. Aan Het Schild ga ik bij een restaurantje op het terras zitten, net als vorig jaar. Ik eet daar aardappelen, bloemkool en een paar plakken varkensvlees met een heerlijke saus. Voor 12,50 ben ik klaar. Dan kijk ik nog even op de Altstadtmarkt rond en maak er wast dia's. Het stuk tussen Braunschweig en Hohenassel is kaal, heuvelig en er waait een windje tegen. Het is niet één van de mooiste stukken van de route. Ik rust een paarmaal uit in bushokjes. Het laatste stuk van de route heb ik vorig jaar verkeerd gefietst, in Lesse ben ik toen rechtdoor gegaan en kwam terecht in Berel. Nu gaat het goed. Langzaam maar zeker komen de beboste heuvels weer in zicht. Om half vijf kom ik op de camping van Dernenburg aan. De receptioniste van de camping herkent mij, zeker aan de oranje fietshelm. Ik vertel mijn verhaal en we concluderen dat het tocht vaak wel erg anders loopt dan dat je gepland hebt. Ik zet de tent op bij het meertje en raak in gesprek met twee jongelieden uit Schwaben. We praten over fietsen en het onderwijs. Zij werkt als lerares. We wisselen ervaringen uit en ik vind het heerlijk om weer eens een goed gesprek te hebben. Het blijkt dat er ook Fransen op de camping staan en met hun knoop ik ook een gesprek aan. Maar dat is tocht moeilijk dan je denkt. Het denken is niet in het Frans, dus ik moet zoeken naar de woorden. Na al die gesprekken is alles weer droog en geniet van het zonnetje en het uitzicht.

Vrijdag 16 juni.

Dernenburg - Hildesheim.

Ik zit nu voor de jeugherberg van Hildesheim met uitzicht op het ziekenhuis waar ik vorig jaar "gestrand" ben. Het was een enerverende dag. Vanmorgen de spullen weer opgeruimd en vroeg op de fiets. Het weer is goed en het zonnetje schijnt. De route is bekend maar ik vind het een gedenkwaardige dag: ik fiets weer en vorig jaar was dit traject het einde van de tocht. Die dag eindigde in het ziekenhuis van Hildesheim. Nu ga ik weer dezelfde weg en beleef de dag weer opnieuw, maar nu wel anders. Ik heb totaal geen last meer van mijn angina pectoris, gelukkig maar. De plaatsen waar ik vorig jaar gezeten heb zet ik nu op de dia. Op het fietspad langs het riviertje lopen allerlei schoolklassen en luid bellend en roepend probeer ik er voorbij te komen. Vorig jaar heb ik op het pad geen mens gezien, zo zie je maar weer. Een paar van die kinderen denken dat ik de postbode ben. In Hildesheim zoek ik het ziekenhuis weer op. Bij de Luciënvörder Allee ga ik de stad in en kom weer op het plein bij het ziekenhuis. Er is niets veranderd. Bij de Notaufnahme laat ik door iemand een dia maken, het is totaal anders dan vorig jaar. Dan zet ik mijn fiets in de stalling en ga naar boven om de plek te zoeken waar ik gelegen heb. Ik vind dat feilloos weer terug. Op de afdeling zie ik zelfs zuster Petra aan het bureau zitten. Het wordt een hartelijk weerzien: der radfahrende Höllander wordt er geroepen. De dienstdoende afdelingsarts moet het verhaal horen en krijgt van Petra uitgebreid verslag van wat er vorig jaar gebeurd is. Ik krijg koffie en na een poosje ga ik weer naar beneden. In de hal van het ziekenhuis bel ik Jenny. Ze had gehoopt dat ik zou bellen. Ze heeft meegeleefd en aan me gedacht. Ze vindt me een prachtmens en ik haar ook, komt goed uit. Daarna ga ik de stad weer in. Eerst naar de kerk die bij het ziekenhuis ligt. Jenny had die kerk vorig jaar ook bekeken en kaarten van de kerk gekocht. Ik dwaal in de St. Godehard rond en steek kaarsjes aan, uit dankbaarheid. Daarna ga ik naar de Dom. In de kloostergang van de Dom staat de "duizend jarige" Rozenstruik. Deze struik zou geplant zijn door Lodewijk de Vrome de zoon van Karel de grote. Het is een mooi verhaal, maar de struik is geplant in dertienhonderd, dus toch nog wel oud. In de Tweede Wereldoorlog is de plek stevig gebombardeerd. Het leek of de Rozenstruik dood zou zijn, maar dat was niet het geval, gelukkig. Ik het winkeltje koop ik een paar bronzen afbeeldingen. Voor Jenny een Goede Herder en voor mezelf een Franciscus van Assisi, beiden voor aan de muur. Op de markt een Wiener Schnitzel met friet en sla gegeten. Toen naar de Jeugherberg. Licht op een heuvel, 164 met hoog. De stad ligt op 80 meter, dus dat

was klimmen. Omdat er wat mensen hebben afgezegd is er een kamer over. Achter de herberg ligt het terrein van FKK-sportbond van Hildesheim. Helaas is er voor tentkampeerders geen plaats volgens het boekje. Toch zou ik willen dat er wel plaats was geweest, want ik moet de watjes weer in de oren stoppen zoveel herrie maken de jeugdige gasten.

Zaterdag 17 juni.

Hildesheim - Gruppenhagen.

Om zeven uur laad ik de fiets op. De fiets heeft die nacht in de schuur van de jeugdherberg gestaan. Ik ga naar de eetzaal en zit daar wat de krant te lezen totdat het eten kan beginnen. De hele eetzaal is vol, maar niemand komt bij me aan het tafeltje zitten. Mens wenst mij wel een goede morgen. Maar daar blijft het bij. Via het voetpad dat voor de jeugdherberg loopt en waar ik gisteravond even heb gekeken ga ik naar de B1. Hier ben ik nog nooit geweest en dat is weer eens leuk. Ik ben nu dus al verder dan vorig jaar en dat geeft mij een goed gevoel. In Nordstemmen doe ik boodschappen en zie even verderop het stationnetje liggen waar Jenny vorig jaar is uitgestapt. Het ligt inderdaad in een legen ruimte. Even buiten het stadje ligt ook het kasteel Marienburg op de helling. In het boekje lees ik dat het kasteel pas gebouwd is in 1867. Na Holtensen gaat de weg langzaam maar zeker omhoog door het Osterwald naar 13 meter. Ik ga ontspannen omhoog. De afdaling is riant. In Coppenbrügge zijn volgens het boekje geen winkels te vinden, maar dat is niet waar. Zelfs is er een camping. Ik stijg het stadje uit en bij de uitspanning de Felsenkeller drink ik koffie en eet een aardbeientaartje. Ik heb geen haast en de Wirt merkt dat op en we praten erover. Veel mensen willen al iets op tafel hebben staan voordat zo al aan een tafeltje zitten. Druk, druk, druk. We praten ook over de onpersoonlijke maatschappij die we steeds meer krijgen. Het restaurant wordt druk verbouwd en ik krijg een uitleg over hoe hij het wil hebben. Kijk dat vind ik nu leuk, in contact komen met wild vreemde mensen. Dan ga ik weer verder en omdat het helder en zonnig weer is kan ik ver kijken. Hier en daar zet ik een mooi uitzicht op de dia. Langzaam dalend kom ik Hamels binnen. Ik ben nog even van plan om in het stadje te gaan rondkijken. Ik ben er al eerder geweest, maar als ik in de hoofdstraat kom vergaat mij de lust, je kunt er over de hoofden lopen. Ik ga de Weser over en dan begint een stevige klim naar boven. Het is wel mooi en de weg ligt in de schaduw van het bos. Bijna boven ga ik op een boomstam zitten en eet mijn boterhammetjes op. Het is er doodstil, terwijl het toch zaterdag is. Bij kilometer 6,5 vergis ik me weer eens, ik moet rechtsaf, maar ik ga linksaf. Het gaat alle twee naar beneden. Het kruispunt waar ik op terecht kom, komt mij op de één of andere manier bekend voor. Vroeger ben ik hier ook wel eens geweest, maar ik kan het niet meer precies plaatsen. Ik ben in Klein Berkel. Op de kaart lezend kom ik weer op de route terecht in Königsforde. In Gruppenhagen zie ik enkele winkeltje en wijk er van de route af om naar de FKK-camping bij Egge te komen. Dat gaat weer even lekker omhoog. De camping vind ik heel gemakkelijk. Als je weet waar je naar moet kijken, een bos, een slechte toegangsweg of iets dergelijks dan is het niet echt een probleem. Trouwens de terreintjes zijn goed op de kaartje aangegeven dus Ik word er warm onthaald en krijg een plaatsje op één van de bovenste terrassen. Het plekje ligt in de ochtend zon en vlakbij staat een grote boom. Op de camping is een clubgebouw en een zwembad. Het is heet, dus wat willen we nog meer. De kleren zijn in een oogwenk uit en de tent staat ook snel. Ik ga naar het zwembad, maar daar is het water nog wel erg koud van, maar toch wel lekker als je eenmaal door bent. Er staat een huisje waar allerlei gereedschappen en ook een koelkast staan. In de koelkast mag ik mijn etenswaren zetten. Ik ben van plan om enkele dagen hier te blijven. In de hitte fietsen is niet lekker.

Zondag 18 juni.

Vandaag dus op de camping gebleven. Lekker luieren, in de zon zitten en wat poedelen in het zwembad en kletsen met de mensen en 's avonds naar de radio luisteren, heerlijk.

Maandag en dinsdag 19/20 juni.

Deze twee dagen ben ik nog op dezelfde plek gebleven. Het weer was erg warm en waarom zal je jezelf dan in het zweet fietsen. Ik ben wel naar dorpje geweest om wat boodschapjes te doen. Verder heb ik zitten puzzelen en wat rond gezwommen in het zwembad. 's Avonds om half acht is het nog 26 graden, heerlijk.

Woensdag 21 juni.

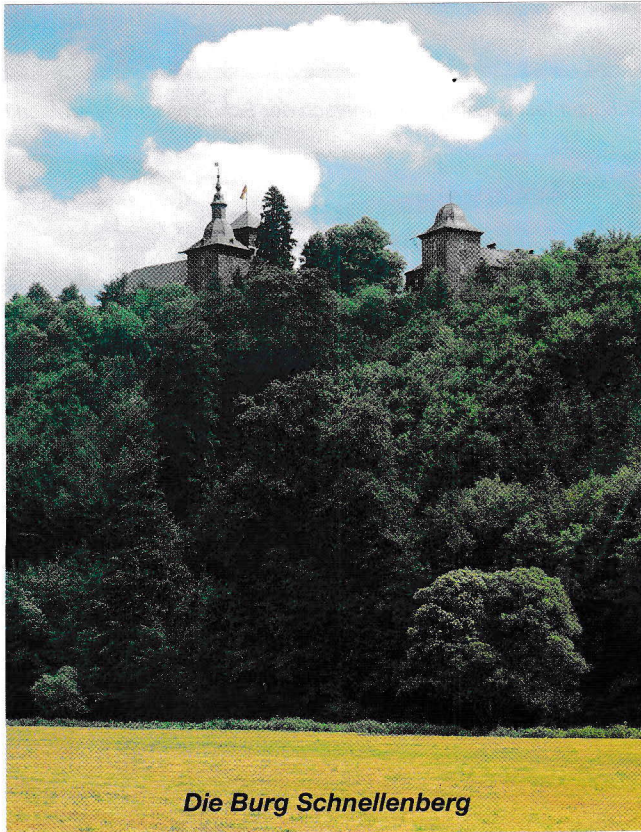
Gruppenhagen - Lemgo.

Ik moet toch ook weer eens verder. Als ik de tent opendoen is het helemaal helder. Ik pak alles in, neem afscheid van die heerlijke mensen en die prachtige plek. Eerst ga ik terug naar Gruppenhagen en neem daar de weg naar Egge. Dat gaat weer lekker omhoog. Het gaat zo langzaam, dat de horzels me op de fiets zelfs proberen te steken. Grote delen van de weg gaat door het bos, dus er is af en toe ook nog wel wat schaduw. De route is prachtig en gaat over verschillende prachtige paden door het bos. Om elf uur zit ik al op een terrasje in Lemgo koffie te drinken. De Nicolaïkerk passeer ik en ik stap af en neem verschillende dia's. Ik koop nog wat voor tussen de middag en ga naar de camping en zet mijn tent neer in de schaduw van een reusachtige boom. Als het wat minder heet is ga ik het stadje in. Het is een leuk klein stadje waar alles erg dicht bij elkaar ligt. De Mariakerk heeft leuke details die ik allemaal op de dia zet. Een engels als kaarsenstandaard, het beeldje van Jacobus als pelgrim en het beeld van de kruising van Jezus. Joden met een punthoed staan in een grote kring om het kruis van Jezus. In de Middeleeuwen beeldde men de Joden meestal met een punthoed af, discriminerend. Terug op de camping ga ik onder de douche. Het is nu nog steeds 35 graden. Of het morgen nog zo warm is? Terwijl ik met andere Nederlanders en enkele Duitsers 's avonds naar het voetballen op de tv zit te kijken barst er een onweer los. En de regen valt met bakken uit de hemel. Als ik weer in de tent ligt hoor ik heel in de het lawaai van en één of andere disco. Ik doe de doppen maar weer in de oren om rustig te kunnen slapen.

Donderdag 22 juni.

Lemgo - Paderborn.

Als ik wakker word regent het nog steeds. Vandaag is het een één af andere feestdag in Duitsland dus bijna alle winkels zijn dicht. Als ik bij de receptie koffie zit te drinken hoor ik dat een eindje verderop een benzinepomp is waar men ook voedsel verkoopt. Daar ga ik heen en sla het één en ander in. De regen valt nog gestaag uit de hemel, dus gehuld in het plastic zoek ik mijn weg. Ik rijd weer eens verkeerd, ga rechtsaf, terwijl dat links af moet zijn. Na wat gescharrel en zoek vind ik de route weer, want er leiden meer wegen naar Rome. Rustig en stil gaat het door bossen en langs weilanden die nog kletsnat zijn van de regen. Tot mijn verbazing ben ik al weer snel bij de Extersteinen. Ik ga daar op een bankje zitten in de zon en eet daar mijn broodje op. Dit stukje van de route doe ik dubbel, dat is nu eenmaal zo als je verschillende routes fietst. Ik vind het helemaal niet erg, want je ziet toch weer andere dingen. Even voorbij Feldrom stijgt de weg naar 434 meter hoogte en volgt een oeroude weg, de Hellweg. Deze weg was vroeger een belangrijke weg tussen Duisburg en Maagdenburg. De weg bestond al in de Romeinse tijd. Veldheer Drusus heeft hem gebruikt, maar ook Karel de Grote en nu dus ben ik aan de buurt. In de lange afdaling naar Paderborn heb ik prachtige uitzichten, maar af en toe gaat het echt steil naar beneden dus heb ik weinig tijd om te kijken. Vlak voor Paderborn ligt een rommelige camping aan een soort meertje. De

Die Burg Schnellenberg

Blick in die Waldenburger Bucht

toiletgebouwen stinken en de kampeerders maken erg veel herrie. De tent is op een plekje gescheurd, onderaan bij de tochtsleuf. Ik plak er wat doek overheen. Ik ben benieuwd of dat zal houden. Zo'n tent heeft toch heel wat te verduren, hitte, kou, zonlicht, regen. Ieder dag weer opvouwen enzovoort. Ik gebruik hem nu voor het zesde seizoen, dus ik zal wel aan een andere tent toe zijn.

Vrijdag 23 juni.

Paderborn - Möhnesee.

Om vijf uur ben ik weer wakker. Volgende de radio verwacht men voor vandaag weer regen, dus ik pak de spullen in en om half zeven ga ik weer op weg. Weg van die slechte en rommelige, lawaaijerige camping. Ik fiets eerst naar Paderborn en scharrel daar door de stad. Het is nog erg vroeg, dus is er niets open. Zelfs de kerk is nog dicht. Voor half acht sta ik voor de supermarkt, maar die is ook nog dicht. De Hellweg waar ik gisteren een prachtig stuk van gefietst heb is na Paderborn veranderd in de B1, dus druk en niet te fietsen. Maar de routemakers laten mij langs het riviertje de Alme fietsen. Werkelijk een prachtige route langs stille weggetjes. Af en toe betreft de hemel en moet ik het plastic weer aantrekken. In Niederntudorf fiets ik een klas schoolkinderen achterop. Sommigen zitten bijna achterstevoren op de fiets. Het verbaast mij dan ook niet dat één van de kinderen een gevoelige smak op het asfalt maakt. Ze grijpt met een pijnlijk gezicht naar één van haar ellebogen. Later kom ik de groep weer tegen bij een kasteel. Het meisje is er ook bij, maar ze houdt haar elleboog voorzichtig tegen zich aan. Naar dat kasteel ben ik gegaan omdat iemand mij aansprak bij een supermarkt. Dat kasteel moest toch echt wel door mij bekeken worden. Als ik weer afdaal naar de route wil ik bij de watermolen die beneden aan het water ligt, koffie gaan drinken, maar het is nog gesloten, jammer. Langzaam maar zeker kom ik in het Sauerland. Enkele pittige hellingen liggen er op mij te wachten. Één van die hellingen heet: Quäd, werkelijk ik denk dat de helling wel 15% is. Ik moet verschillende keren stoppen en ik loop zelfs een stukje. Na de top die op 400 meter hoogte ligt gaat het weer naar beneden. Over een stuk van een voormalige spoorbaan. De weg loopt heel mooi langs het riviertje de Möhne. Aan de Möhnesee vind ik de camping. Ik zet de tent neer met zicht op het water en de heuvels aan de overkant. Morgen wil ik naar Soest gaan. Heerlijk fietsen zonder bagage.

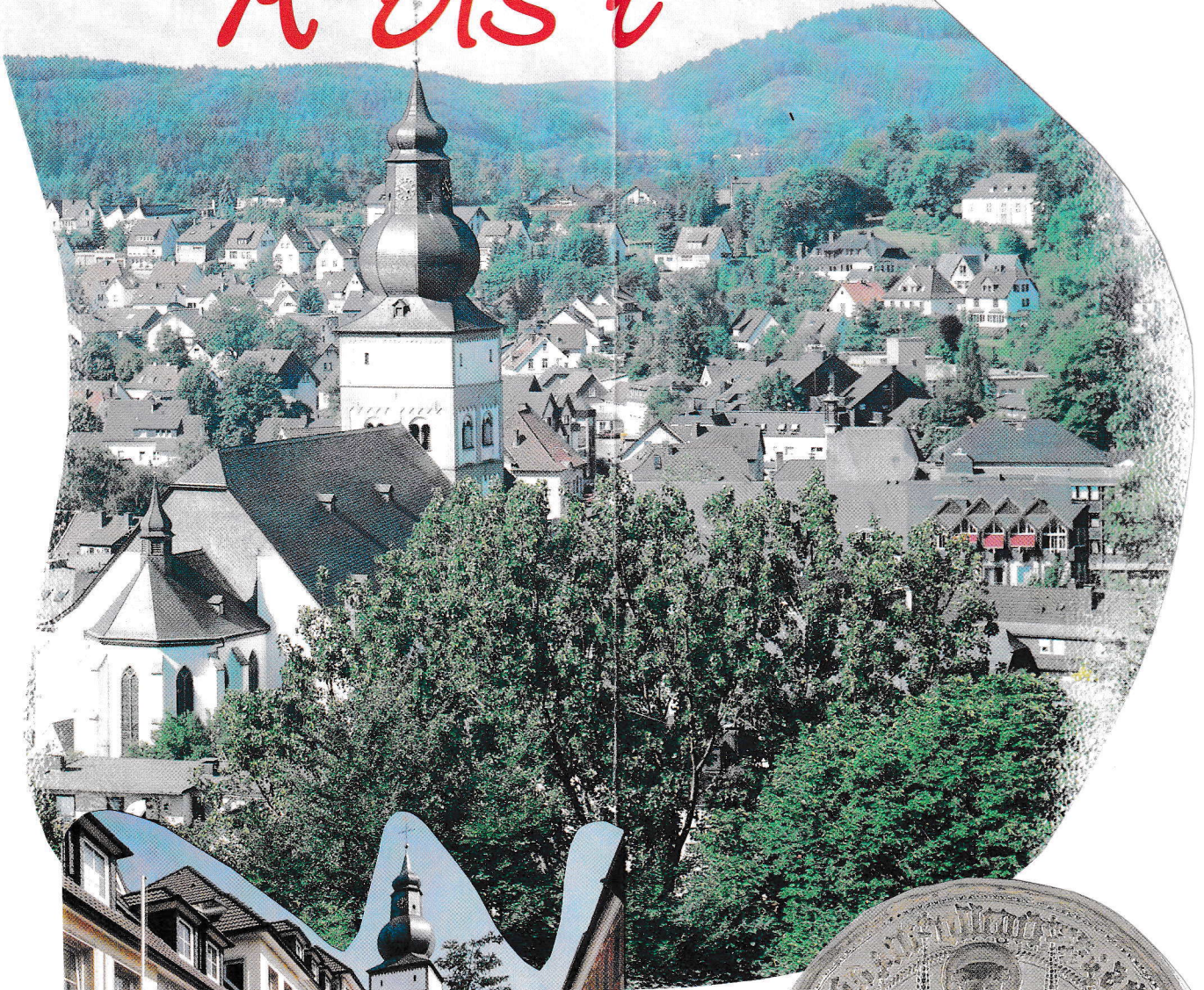
Zaterdag 24 juni.

Delecke - Soest - Delecke.

Als ik wakker word valt de regen met bakken uit de hemel. Tot negen uur lig ik in de slaapzak. De radio voorspelt dat het de hele dag zal blijven regenen. Ik ga dus eerst maar wat eten en naar het toiletgebouw om me te wassen. Als ik daar van terug kom is het droog, dus ga ik op weg. Naar de overkant van het stuwwmeer kom ik via een fietsbrug die halverwege het meer ligt. Op mijn eigen manier kom ik in Soest. Daar dwaal ik wat rond. De St. Petrikerk is open, er wordt een groep in rondgeleid. Soms moet men geluk hebben. De kerk is deels Romaans en deels Gotisch. Ik vind hem wel mooi van binnen. Dan naar de markt en de Dom. Die is altijd open. Ik vind hem donker van binnen. Volgens de boekjes is de St. Maria zur Wiese de mooiste kerk van Soest. Nu dat klopt wel. Een prachtige gotische kerk, met oude gebrandschilderde ramen en veel oude altaren. Ik maak er heel wat dia's en stop 5 DM in de diapot. Om half één eet ik een broodje op de markt en slenter met de fiets aan de hand verder wat door de stad. Dan ga ik weer terug naar de camping via de route die in het boekje voorgesteld wordt. Op de camping is het heel wat leger. Het weer is zeker te slecht. Ik heb vandaag af en toe maar een drupje gehad, dus dat viel niet tegen.

Zondag 25 juni.

Attendorn VON A bis Z

Die Fußgängerzone Kölner Straße

Siegel der Stadt Attendorn aus der Zeit um 1450

Vandaag ben ik op de camping gebleven. Het weer was erg wisselvallend, veel regen, met zwarte donkere regenwolken boven het meer en af en toe wat zon. Ik luister naar de radio en puzzel veel.

Maandag 26 juni.

Delecke - Attendorn.

Om acht uur sta ik bij de poort van de camping. Eerst gaat het nog een stukje langs de autoweg, maar als snel zoek ik de rust van het bos weer op. In Hūsten wordt het weer eens niet erg duidelijk aangegeven, maar ik vind m'n weg en een supermarkt waar ik boodschappen doe. Als ik buiten kom begint het toch weer wat te spetteren. Door de bossen en langs een riviertje kom ik in Hachen. Even buiten Hachen krijg ik de eerste lekker band. En wat voor een leuke band, het is een pracht van een scheur. Ik plak hem zo goed en zo kwaad als dat gaat en fiets terug naar Hachen. In dat dorpje heb ik een fietsenmaker gezien. Hij heeft de goede maat binnen- en buitenband. Achter de fietsenwinkel leg ik de banden eromheen. Dan drink ik koffie en eet een taartje bij de plaatselijke bakker. Dan weer terug omhoog en verder langs de Sorpesee. Dat is ook zo'n stuwmeer. Aan de overkant zie ik verschillende campings liggen. In Amecke kies ik voor de alternatieve route. De hoofdroute gaat over bospaden en die zijn met al die regen erg modderig en glibberig. Tot Hagen gaat het geleidelijk omhoog, maar na dat plaatsje wordt het menens. Wilde Wiese, ligt zo hoog dat er zelfs een skilift is. Ik zoek even naar de aansluiting met de hoofdroute. Die jongens van het boekje zouden dat moeten aangeven met een tekenetje waar de alternatieve route weer op de hoofdroute komt. Als ik thuis zal ik weer contact met de routemakers opnemen. Prachtige vergezichten heb ik onderweg. Trouwens de bospaden zijn erg stil. Ik ben blij dat ik een mobiele telefoon bij me heb, er zal onderweg maar iets gebeuren. Bij Faulebutter ben ik boven. Faulebutter is niet meer dan een restaurant, dat gesloten is en enkele huizen. Dan gaat het weer met een rot vaart naar beneden. Ik haal topsnelheden van 58 kilometer! De nieuwe achterband ligt er goed omheen. Dat ik ook altijd nog maar afwachten. Soms ligt zo'n band niet echt goed in de velg en dan heb je een soort hobbelpaard als fiets. In Attendorn doe ik boodschappen en vraag de weg naar de camping. Die ligt weer op een heuvel. Het is op de camping erg stil, wel even wat anders dan vroeger. Ik was hier al eens eerder met het gezin. Toe was het zo druk, dat we nog maar net een plekje konden vinden. Ik sta op hetzelfde wekje, maar dan onder een grote boom. Morgen blijf ik hier, want ik wil Attendorn met de druipsteengrotten zien.

Dinsdag 27 juni.

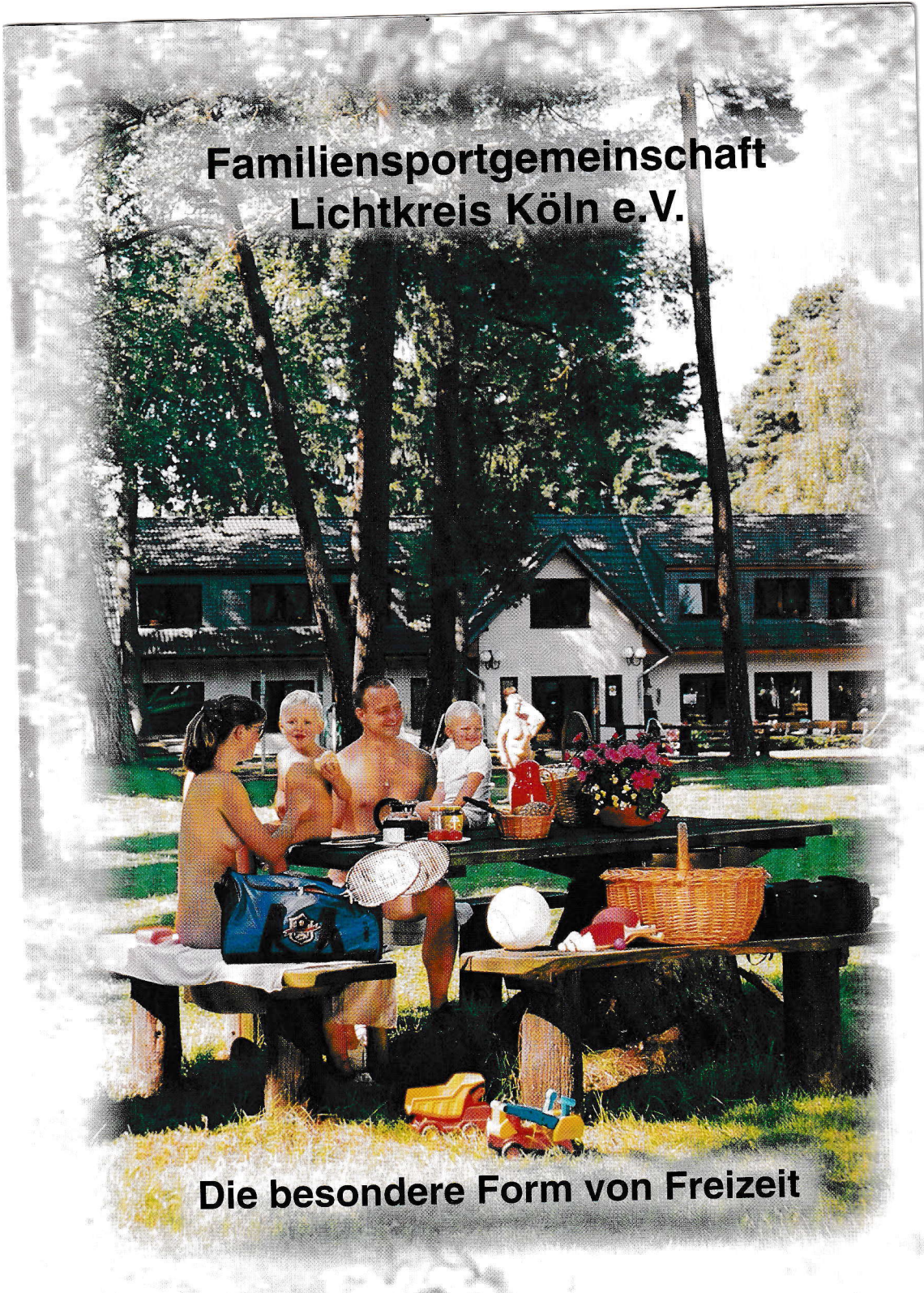
Vandaag ga ik Attendorn in. Het eerst ga ik naar de beroemde druipsteengrot: Attahöle. Met behulp van een gids dwaal ik door de grot. De afstand die we door de grot afleggen is niet meer dan zo'n anderhalve kilometer. De tocht is fraai. Allerlei prachtige druipsteenformaties krijg ik te zien. De formatie die lijkt op een soort orgelfront vind ik de mooiste. Er zijn ook allerlei gordijnformaties en enkele dieren. Op enkele plaatsen staat kristalhelder water. Op een bepaald moment zijn we zo'n 300 meter onder de oppervlakte. De grot is toevallig ontdekt door mijnwerkers. Sinds 1925 is de route in gebruik. Daarna ga ik naar het stadje en dwaal door de straatjes. Veel winkeltjes bekijk ik. Er is zelfs een spoortreinenwinkel waar ik even naar binnen ga. Ik wil zo'n winkel altijd van binnen bekijken. Buiten gekomen koop ik een kaart van de trouwerij van Ron en Jacqueline. In een restaurantje eet ik voor 17,50. Op de stoep voor het postkantoor wacht ik tot twee uur zodat ik een postzegel kan komen. Daarna wandel ik weer terug naar de camping.

Woensdag 28 juni.

Attendorn - Rösrath.

**FamilienSportgemeinschaft
Lichtkreis Köln e.V.**

Die besondere Form von Freizeit

De thermometer wijst vijf graden aan als ik naar de wc ga. Om half zes ga ik eten, thee drinken en de spullen in pakken. Voordat ik op de fiets stap sta ik nog even met iemand te praten die op weg is naar Tsjechië. Met de handschoenen aan en in de jas weggedoken ga ik op weg. Eerst gaat de tocht een stuk langs de Biggesee. Aan het einde ga ik even in het zonnetje zitten om de handen weer op te warmen. Na Olpe gaat de weg steeds hoger en hoger. De dalen worden steeds smaller en het lijkt wat meer op Zwitserland. De omgeving is wat lieflijker. Dan bereik ik een hoogte van 500 meter en kom weer in een soort skigebied. De plek heet: Blockhaus. Er ligt een jeugdherberg en boven op de graad heb ik mooie vergezichten. In Eckenhagen doe ik boodschappen en drink koffie bij een bakker. Ik kom met de bediende in gesprek over mijn tocht. Zij kent Nederland, want ze heeft goede kennissen in Breda wonen. Tot aan Drabenderhohe gaat de route door een heuvelachtig gebied. Het is erg mooi. Af en toe steil omhoog, dan weer een stuk over de kam met mooi vergezichten. Na Drabenderhohe kom ik een echtpaar tegen die van Keulen naar Santiago zijn gefietst. We wisselen ervaringen uit. Tot Rösrath volg ik de route. Dalen en stijgen betekent dat. Op een gegeven moment zie ik zelfs de twee toren van de Dom van Keulen in de verte liggen. Op de FKK-camping die aan de rand van het dorpje ligt zet ik m'n tentje op. Ik ben van harte welkom. Op de camping is een zwembad en een sauna. Morgen ga ik met de trein naar Keulen.

Donderdag 29 juni.

't Was vannacht erg koud. Ik loop naar het stationnetje en stap in de trein van tien over negen. In Keulen ga ik eerst naar de Dom. Daar maak ik het laatste stuk van de ochtend mis mee. Er werd op een klein orgel gespeeld, waaruit een mooie klank komt. Daarna dwaal ik door de hele kerk. Reusachtig groot, je voelt je er erg klein worden. De beroemdste plek van de kerk is het Mariabeeld. Een zee van kaarsen staat er te branden. Daar steek ik geen kaarsen aan maar wel bij het beeld van Antonius. De schatkamer van de kerk valt wat tegen. Je denkt dat er, misschien door het woord, dat er veel schatten te zien zijn, maar dat was niet het geval. Dan ben ik weer in de stad en dwaal door de winkelstraten. Een andere mooie kerk is de St. Martin. Onderin de St. Martin zijn nog oude resten van oude bebouwing te zien. Oude muurresten, die onder water komen te staan als het water van de Rijn stijgt. De meest indrukwekkende kerk van Keulen vind ik de kapel van het vroeger Minorietenklooster. Het grootste deel van de kerk is weg gebombardeerd in de Tweede Wereldoorlog. Na de oorlog is het dak weer dichtgemaakt en weer geschiktgemaakt voor diensten. Er staat een mooi beeld van Maria. Dan loop ik weer terug naar het station langs de Rijnboulevard. Er zijn veel terrasjes en op één van die terrasjes eet ik wat. Met de trein van kwart over drie ga ik weer terug naar de camping. Het is zonnig, dus ik duik het zwembad in en lig wat in de zon.

Vrijdag 30 juni.

Vanmorgen was het bewolkt. Ik besluit om naar het veer over de Rijn te fietsen. Ik heb daar bepaalde beelden bij en in het boekje staat dat het veer maar erg beperkt vaart. Jaren terug ben ik hier ook een keer met het veerpontje over de Rijn gegaan. Ik fiets naar de route terug, wat zo'n twee kilometer is. Dan door het bos naar Keulen-Porz. Daar doe ik boodschappen in de super en ga verder naar de Rijn. De route volgt de Rijn een stukje stroomopwaarts. Als ik bij het pontje sta, zie ik dat hij in bedrijf is en iemand die langs komt fietsen geeft daar een bevestiging van. Om twaalf uur ben ik weer terug op het terrein. Ik zwem wat en zit verder wat in de zon.

Zaterdag 1 juli

Ook vandaag blijf ik nog hier. Ik ga met de fiets naar Rösrath via een mooie bos weg. Er staan daar prachtige huizen, ik denk dat het de goudkust van Keulen is. Als ik weer terug ben, ga ik naar de sauna, heerlijk. 's Middags onweert het wat met af en toe een regenbuitje.

Foto: K. Watz/A. Schenk (Dombauarchiv Köln)

nederlands
niederländisch

WELKOM IN DE DOM VAN K

Geachte gasten,
 Wij heten u welkom in de Dom van Keule
 folder willen wij u de belangrijkste informa
 zelfstandige rondleiding verstrekken. Het k
 de kathedraal met zijn prachtige architect
 jke interieur, als getuigenis van het Christe
 leren kennen.
 Daarna bent u van harte welkom in het D
 bezoekerscentrum van de Dom. Hier vind
 ge informatie. Bovendien wordt hier iede
 tivision over de Dom van Keulen vertoon

DOMFORUM
TREFFPUNKT INFORMATION KIRCHE

HOHE DOMKIRCHE
KÖLN
DOMSCHATZKAMMER

29 JUN '00

ERWACHSENE	3.00

BAR	3.00
11:13 0018	A

VIELEN DANK FÜR
IHREN BESUCH

Pilgerweg im Kölner Dom

's Avonds ga ik naar het clubgebouw en zit daar gezellig te kletsen met de Duitsers die van zijn wezen fietsen,

Zondag 2 juli.

Ik was zo half en half van plan om naar de Lutherse kerk in Rösrath te gaan, maar ik had er bij nader inzien toch geen zin in. Ik verzet de tent naar een plekje in de zon en verder lig ik veel in het zwembad. In het cafetaria drink ik koffie met koek. Het terrein is op deze zondag aardig vol met sportende mensen. Men doet er aan jeux de boules, volleybal, tennissen en nog veel meer. Zo'n FKK-club in Duitsland is ook een sportclub. Deze manier van met de mensen omgaan heeft iets aparts. Jenny belt en we hebben een goed gesprek met elkaar. Daarna ga ik naar het clubgebouw en kijk wat naar het voetballen op de TV. Tijdens het voetballen barst er een onweer los. De beheerder van de camping brengt mij onder de paraplu naar de tent terug.

Maandag 3 juli.

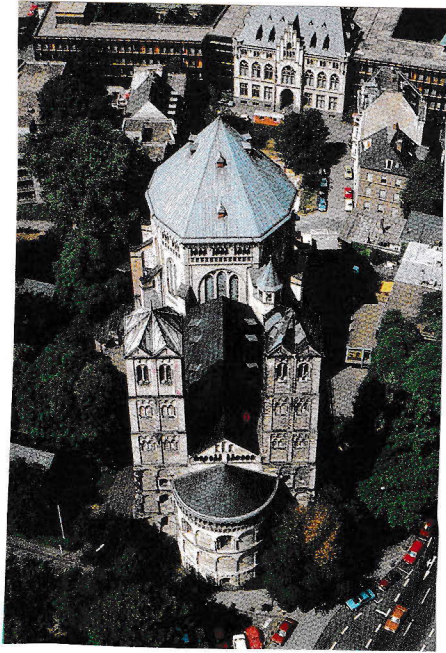
Rösrath - Echtz.

Het miezert. In m'n blootje pak ik alles in, want de temperatuur is heerlijk. Ik breng alles naar de overdekte gemeenschapsruimte en laad alles op m'n fiets. Daarna ga ik bij iemand nog een lekker kopje thee drinken. Samen hebben we een interessant gesprek over scheidingen, depressies, angst. Gisteren had zij mij uitgenodigd. Ik heb moeite om weg te komen. Om half elf zit ik op de fiets. Het pontje over de Rijn gaat niet eerder dan elf uur, dus is het helemaal niet erg. Ik vond het een leuke plaats met gezellige en open mensen. Zo'n FKK-camping is toch leuker en gezelliger en nog veel meer dan een textielcamping. De pont over de Rijn heet: "De Krokodil". Al schommelend komt hij van de overkant op mij af. Als pratend met de schipper kom ik voor 3,50 aan de overkant. Het is toch niet het pontje waar ik zo'n 20 jaar geleden mee naar de overkant ben gegaan. Dat is dus kennelijk op een andere plaats geweest. De schipper geeft me een aanwijzing om via een routeverkortung de hoofdroute weer op te pakken. Maar ik kan het één en ander niet vinden en kom dus in de buitenwijken van Keulen terecht. Uiteindelijk met wat geluk en weinig wijsheid vind ik de route bij Meschenich. Dan stijgt de weg weer, het dal van de Rijn uit. Bij een verlaten meertje eet ik m'n broodje op. Het is er heerlijk rustig. Gisteren met dat mooie weer zal het er wel drukker zijn geweest. De zon wil er doorheenkomen. Dan weer verder door allerlei mooien bossen. In Lechenich doe ik boodschappen. Dan wordt het landschap eentoniger. Veel akkerbouw, dus weinig bomen. Aan de hemel verschijnen weer donkere wolken en af en toe rommelt het wat. Tot Düren houd ik het droog. Maar als ik langs de Roer fiets begint het weer te regenen. Grote plassen liggen er op het fietspad langs het riviertje. In Hoven ga ik linksaf op zoek naar een camping. Buiten het dorpje ligt aan een meertje de camping. In de stromende regen zit ik binnen te wachten of het vandaag nog droog zal worden. In het meertje zwemmen kinderen en nadat ik de tent heb opgezet komen er ook Denen met de auto en zetten hun tent een eindje verder op.

Dinsdag 4 juli.

Echtz - Niederkrüchten.

Vanmorgen scheen de zon op de tent. In m'n blootje loop ik naar de wc en als ik terug kom staat de tent in het zonnetje. Alles gepakt en gezakt en als ik bij de poort kom, staat er iemand op me te wachten. Gisteren had ik gezegd dat ik om 8 uur wel weer verder wilde gaan fietsen. Die boodschap ik kennelijk doorgekomen. De man vertelt dat op deze camping veel mensen voorbij komen die op weg zijn naar Italië. Eerst fiets ik weer terug naar de Roer en vervolg het fietspad langs het riviertje. Op verschillende plekken kan je kamperen, dat

Fähre Weiß-Zündorf

Cafe-Bar "FRIKA" im Fährboot

Werktags:
11.00 alle 1/2 Std. bis 19.00
ab 6 Personen Extrafahrten

Sams. + Sonntags
10.00 alle 20 Min. bis 20.00
Die Cafe bar der "Frika" ist Abends
noch etwas länger geöffnet.
Das einzige fahrende Cafe Kölns

www.rheintal.de
/krokodil
Tel. 02236 68334
Handy 0179 5240759

Fußgänger 3.00
Radfahrer 3.50
Kinder bis 6 J. 1.00

bei naschkaltem Wetter geschlossen!
Karte gilt auch für längere Mit-Fahrt während Ihres Cafe-Besuchs

staat ook in het boekje. Het zijn grasveldje waar ook nog een schuilhut op staat. Als het nu prachtig weer zou zijn geweest, dan had ik dat zeker gedaan, maar het weer was slecht. Het water van de Roer is erg bruin, dat komt zeker omdat het zoveel geregend heeft de laatste paar dagen. Overall liggen stuwdammetje in het riviertje om het water op hoogte te houden. In Hilfahrt drink ik koffie op een terrasje aan de Roer. Dan ga ik de brug over en zoek mijn eigen weg naar Niederkrüchten. Dat doe ik via de R9. Op de kaart staat dat als fietsroute aangegeven. Op bordje moet ik maar niet vertrouwen. In Hückelhoven doe ik boodschappen en dan gaat het weer omhoog, het dal van de Roer uit. Langs de weg naar Arsbeck ligt grotendeel een fietspad. Bij de parkeerplaats vind ik de FKK-camping. Er liggen er zelfs twee. Ik kies de tweede uit en dat blijkt later ook alweer een goede keus te zijn. Ik bel aan en Fritz doet open en geeft me een plekje tegenover het prachtige toiletgebouw. Daar bevindt zich ook een sauna en een gymnastiekzaaltje. Rechts naast het gebouw is een zwembad, dus wat wil men nog meer. Als te tentje weer staat lig ik nog wat in de zon, maar het gaat steeds meer en meer betrekken. Later gaat het zelfs weer onweten. Morgen blijf ik hier en dan zullen we wel weer verder zien.

Woensdag 5 juli.

Vanmorgen ben ik naar Arsbeck gegaan om boodschappen te doen. Een leuke en goede supermarkt waar eigenlijk alles te koop is. Thuis bij de tent doe ik de was, stop 't in de centrifuge en hang het op om te drogen. De rest van de dag breng ik door met zwemmen, in de zon liggen. Er vallen slechts 2 buitjes, terwijl men regen had beloofd, gelukkig maar. Het is helemaal niet koud en ik loop de hele dag naturalistisch rond, lekker.

Donderdag 6 juli.

Vanmorgen scheen de zon. Als ik op weg ga om boodschappen te gaan doen begint 's wat te spetteren. In de super doe ik de boodschapje en koop en Plaumenplunder bij de bakker. Bij de tent eet ik die op bij een kopje koffie. De rest van de dag zwem ik, lig ik in de zon, puzzel wat. 's avonds loop ik naar de Duitse grens en op een bankje filosofer ik wat met een Duitser. Over de grens wat dat eigenlijk voor iets vreemds is, de mensen van beide kanten lijken erg veel op elkaar en spreken in ieder geval hetzelfde dialect. Als het donker begint te worden nemen we afscheid, we weten dat we elkaar nooit meer zullen zien en we wensen elkaar nog het goede voor de rest van ons beider levens. Zo gaat dat als je fietstochten maakt en openstaat voor een ander.

Vrijdag 7 juli.

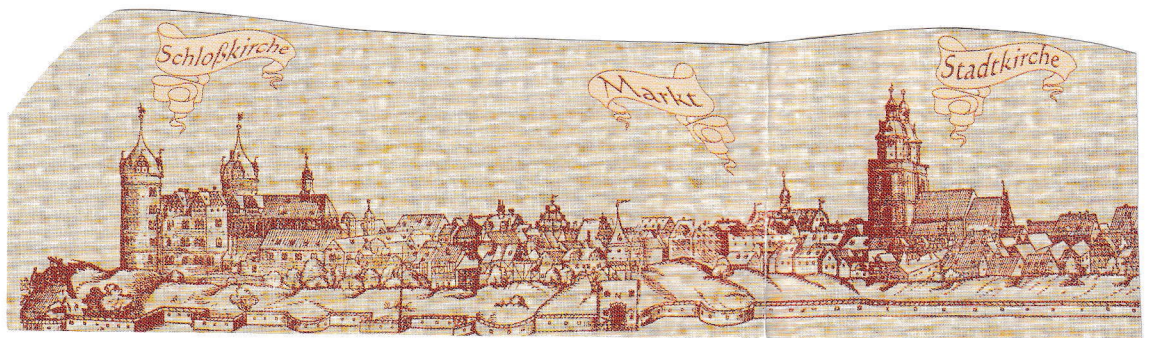
Weinig gedaan: boodschappen, zwemmen, sauna en gewandeld, heerlijk.

Zaterdag 8 juli.

Boodschappen gedaan en naar Oberkrüchten gewandeld. Tijdens de wandeling begint het te gieten. Ik kom weer drijfnat op de camping aan. Ik stroop de natte kleren van het lijf en ga zo in de sauna. Heerlijk.

Zondag 9 juli.

Het is vandaag echt regenachtig weer. Er zijn gisteren veel mensen gekomen, maar gaan weer naar huis als het weer dus niet zo best lijkt te worden als men gedacht had. Op het stukje gras waar ik de tent heb staan, staat ook een caravan van Nederlanders, ze hebben me al verschillende keren op de koffie gevraagd. Ik zit in hun voortent gezellig koffie te drinken en wat te kletsen. De vrouw des huizes is gevallen en moet regelmatig nog even naar het ziekenhuis in Roermond. Ze hebben het hier ondanks alles toch naar de zin.

Iemand vraagt of de sauna aan mag, zodat we 's middags weer in de hitte zitten. 's Avonds eet ik bij een familie met twee kinderen een heerlijke pastaschotel met vis. Ook nu weer goede gesprekken. Hij, Gui een Belg, werkt als weerkundige bij een één of ander bureau. Hij weet niet of hij dat nog wel z'n leven lang wil doen. Ook hier krijgt het gesprek een wijsgerig verloop.

Maandag 10 juli.

Arsbeck - Afferden.

Vandaag dus weer verder. Het totaal van de kilometerteller staat op 2000 kilometer. Dus is er vandaag iets te vieren. Of dat zal gebeuren zal ik wel weer zien. Terwijl ik de spullen inpak, krijg ik van alle kanten koffie aangeboden, dus met de blaas vol koffie op weg. Ik reken af en volgt de R9. Hier is hij goed aangegeven, maar kijken hoe lang dat duurt. De bordjes zijn verderop weer slecht te zien, dus vervolg ik de route via de kaart en dat is goed te doen. De weg is heerlijk rustig en slingert zicht via allerlei weggetje langs allerlei meertjes en riviertjes. Het stijgt niet meer en de wind is bijna achter. Vanmorgen voelde ik mij wat misselijk, van de koffie, een verkoudheidje of is afscheid nemen toch moeilijker dan ik denk? In Straelen doe ik boodschappen. Het is een heel schattig stadje met een groot voetgangersgebied waar huizen met mooie geveltjes aan staan. Bij Arcen ga ik de Nederlandse grens over en bij de Rabo-bank wissel ik mijn Duitse geld om. Bij de Maas eet ik m'n broodje op terwijl het weer een beetje gaat regenen. Over de Wellerlooierheide en het Wellsche meer kom ik op de boswachterscamping in Afferden aan. Het begint al gauw weer met bakken uit de hemel te gieten. Het blijkt dat ik de tent te ver naar beneden heb opgezet, dus is zet hem wat hoger. Wat later komen nog twee andere fietsers die ook hun tentje op het trekkersveldje neerzetten.

Dinsdag 11 juli.

Afferden - Zutphen.

Terwijl iedereen nog op één oor ligt zit ik alweer op de fiets. Eerst naar Siebengewald, een Nederlands dorp op de Duits-Nederlandse grens. Ik doe er wat boodschappen, want ik heb nu geen Duits geld meer. Ik koop wat verse broodjes. Daarna zoek ik op mijn manier de weg naar Kleef. Als ik in Kleef ben valt het water weer met bakken uit de hemel. Bij een bakker schuil ik terwijl ik koffie met iets lekkers neem. De fiets staat droog onder een parasol. In Kleef moet ik het Spoykanaal vinden om bij de Rijn te komen. Ik vraag het en ik sta er eigenlijk met de neus al bijna bovenop. Langs de Rijn naar de brug die bij Emmerik over de Rijn gaat. Bij Stockum de grens over en via het Bergherbos, waar nog een heuvel is van 50 meter, naar Beek. Bij de kerk m'n brood opgegeten in het zonnetje. Het weer valt niet tegen, meestal is het zonnig. Na Beek heb ik de wind schuin tegen. Bij Hummelo vliegt er een wesp in m'n helm en met sterilon probeer ik de bult die wil ontstaan af te remmen. Bij Baak heb ik de laatste rustpauze in een bushokje. Ik bel Jenny, dat ik eraan kom. Als de bui voorbij is fiets ik verder. Om kwart voor twee ben ik thuis en Jenny zit te wachten met thee, gezellig.

